

חלק ראשון

וכל בת ירשת נחלה ממתות בני ישראל
לאחד ממשפחת מטה אביה תהיה לאשה
למען יירשו בני ישראל איש נחלת אבתיו
ולא תסב נחלה ממתה למטה אחר
כי איש בנחלתו ידבקו
מתות בני ישראל

יהוה

זיוף ספר דברים

מתוך הספר ה'רחק מן המ'ת'נה

חלק ראשון

זיוף ספר דברים

מתוך הספר הרחק מן המִתְנָה

אם ברצונך לדלג על ההקדמה
הנה קישור אל הסתירות

עמוד 36 בספר

וכל בת ירשת נחלה ממטות בני ישראל
 לאחד ממשפחת מטה אביה תהיה לאשה
 למען יירשו בני ישראל איש נחלת אבתיו
 ולא תסב נחלה ממטה למטה אחד
 כי איש בנחלתו ידבקו
 מטות בני ישראל

יהוה

וְלֹא תִסָּב נַחֲלָה מִמֶּטֶה [שֶׁבֶט] לְמֶטֶה אֲחֵר
 כִּי אִישׁ בְּנַחֲלָתוֹ יִדְבֹקוּ מִטּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

מצוותו האחרונה
 של יהוה אלהי העברים אל עם ישראל
 מתוך תורת ישראל ספר במדבר פרק אחרון

באמצעות ספרי תעמולה זרים
 המתחזים להיות ספרי קדושה
 הטעו את עם ישראל העברי
 במשך דורות רבים
 לגבי מהן תורתו וזהותו האמיתיות
 לגבי מה אלהי ישראל ציוה אותו
 ולמי הסמכות להורות ולפרש את
 כל חוקי יהוה אשר ניתנו למשה

זיוף ספרים כספרי קדושה נעשה
 במטרה להפיל את העם להאמין כי אלהיו
 כביכול איפשר ואף ציוה **לשעבדו לאדוני אדם**

תורת ישראל מספרת את סיפור
 יציאת בני ישראל **מעבדות למלך אדם**
[אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים]
 והשבתם אל ארץ אבותם
 בה יחיו חופשיים **מאדוני אדם**
 ותחת חוקי האדון היחיד שלהם
 הבורא יהוה אלהי העברים
אך כל זה משתנה החל
מספר התעמולה דברים

בתורת ישראל

החוק היחיד של ישראל הוא חוק יהוה
והאדון היחיד של בני ישראל הוא יהוה

אלהי ישראל מזהיר את עבדיו ישראל
להיבדל מהגויים ולא ללכת בחוקיהם ודרכיהם

אך שינוי פתאומי בגישה זו
אנו רואים החל **מספר דברים**
המאפשר לעם ישראל לראשונה
כביכול בשמו של יהוה
לשים על עצמם מלך אדם
אם מתחשק להם להיות ככל
הגויים [העמים] סביבם אשר מהם
הם בודלו בתורה והוזהרו שלא ללכת בדרכם

כפי שתראה ספר **דברים** והספרים אחריו
משכנעים בהדרגה את הקורא התמים
להאמין כי היה זה רצונו של יהוה
לשים את בני ישראל להיות
עבדים נחותים למלך אדם
הפעם עד סוף הדורות

תעמולת התנ"ך נכתבה לשנות עקרונות תורניים
אך נוצרה הרבה לפני שנוצרה **דת היהדות**
והרבה לפני שהיו **רבנים יהודים**

בתורת ישראל - יהוה אלהי העברים
העניק סמכות בלעדית לכהניו הלויים
[אשר לא היו יהודים ולא רבנים]
להורות את כל חוקי התורה אל העם
והזהיר מספר פעמים בתורה כי כל אדם זר
אשר יעז להתקרב אל עבודת הכהנים יומת
חפש בתורה את המילים והִזַּר הַקָּרֵב יוֹמָת

לפי חוק יהוה רק כהניו מזרע אהרן
רשאים להורות [ולכן גם לפרש] את כל
מצוות יהוה אל העם אשר ניתנו למשה
אך במהלך הדורות
סמכות זו **נגנבה מהם**
על ידי **כת דתית** אשר **כמריה** נקראים **רבנים**
הרבנים תירצו כי זו זכותם לפרש את המצוות
ואף לחוקק מצוות חדשות מליבם כרצונם
כי כביכול קיבלו **זכות** זו מזקני ישראל
אשר כביכול קיבלו **זכות** זו מהנביא משה

אף אם נניח לרגע כי **הרבנים היהודים** דיברו אמת
 וכי סמכותם איכשהו עברה אליהם מהזקנים
 עדיין לפי התורה מדובר היה **בפשע נתעב**
 אשר עונשו הוא **מוות** לכל המעורבים

בתורת ישראל בספר ויקרא פרק עשירי
 הסמכות להורות את כל חוקי התורה אל העם
 ניתנת מיהוה לכהניו הלויים מזרע אהרן בלבד
 לכן לא יכול להיות
 גוף מקביל בעל
 סמכות זהה

וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל אֶהֱרֹן לֵאמֹר
 יִין וְשֹׁכֶר אֵל תִּשָּׂא אֶתָּה וּבְנֶיךָ אִתְּךָ
 בְּבָאֵכֶם אֶל אֶהֱל מוֹעֵד וְלֹא תִמָּתוּ
חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם
 וְלִהְבִּדִיל בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין הַחֹל
 וּבֵין הַטָּמֵא וּבֵין הַטָּהוֹר
וְלִהְיוֹת אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת כָּל הַחֻקִּים אֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה אֲלֵיהֶם בְּיַד מֹשֶׁה

וידבר
 יהוה
 אל אהרן
 לאמר יין ושכר אל תשת
 אתה ובניך אחד בבאכם אל אהל
 מועד ולא תמתו חקת עולם לדרתיכם ולהבדיל בין
 הקדש ובין החל
 ובין הטמא
 ובין הטהור
 ולהורת את
 בני ישראל
 את כל
 החקים אשר דבר
 יהוה אליהם
 ביד משה

מפסוק זה לבדו בספר ויקרא פרק עשירי כבר ברור
 כי **לרבנות היהודית** מעולם לא היתה **סמכות חוקית**
 לפרש אף לא אות אחת הכתובה בתורת ישראל
 וכי תורת ישראל אינה שייכת **לרבנות היהודית**

תורת ישראל אומצה על ידי **הרבנים היהודים**
והם מתהדרים בקדושתה כאילו היתה שלהם
הצגת תיאטרון זו נועדה להתל בעם ישראל
לקבל את פירושי הרבנים היהודים לתורה
ודרך פירושיהם לתורה הם משכתבים אותה
ומסיטים מחוקי יהוה הקדושים והנצחיים
אל חוקי האדם הנחותים שלהם
ההפוכים לחוקי ועקרונות התורה

הרבנות היהודית היא גוף זר
אשר העניק לעצמו סמכות לא חוקית
להורות ולפרש את כל חוקי התורה
עבור עם ישראל
הרבנות לא רק פירשה מצוות
אלא גם **הוסיפה מצוות חדשות**
אשר מטושטשות בעורמה על ידי מילים
כמו **פירוש** או **תקנה** או **דרבנן** או **הלכה** כדי
שלא תשים לב כי **רבנים יהודים** שמו עצמם
בעמדה של אלהים על ישראל **וחוקו מצוות**

והרבנים שפטו וגם הענישו את עם ישראל לפי
אותן מצוות אדם אשר בדו והוסיפו על התורה

הרבנים היהודים הצליחו
 להסיט חלק גדול מהעם אף
 להצהיר בשקר בתפילותיו כי
מצוות האדם אותן הם בדו
 ניתנו להם מהבורא
 כמו לדוגמא הדלקת **נר שבת**
 אך על כך ארחיב בחלק השלישי של ספר זה

יהדות היא לא הקנוניה הראשונה
 אותה זממו **אויבי ישראל** נגד התורה

דת היהדות הולבשה על **קנוניות עתיקות יותר**
 כאשר הראשונה בהן היא **קנוניית ספר דברים**
אך מטרתן של כל הקנוניות נגד התורה היא זהה

להוריד את עם ישראל מתודעת עבדי הבורא יהוה
 [המבינים כי זו **זכותם** לחיות בארצם רק תחת
חוקי אלהים וחופשיים **מחוקי ושלטון ומיסי אדם**]
 מטה

אל תודעת עבדי אדם נחותים
 השמחים לציית לאדוני אדם וללכת בחוקיהם
 ואף למות למענם ולהקריב להם את ילדיהם

ההשתלטות נעשתה בין היתר דרך
 ספרים הזרים לתורת ישראל
 המתחפשים לספרי קדושה
 המציגים לקורא **מצג שוא**
 של דברי יהוה ונביאיו
 ומצג שוא של ארועים

בעוד בתורת ישראל ישנה
 חובה להמית אדם רק אם הוא
 הפר **מצוות יהוה** מאוד מסוימות
 לדוגמא אם הלך ורצח בזדון מיששו
בספר דברים רואים שינוי קיצוני בגישה
 ועתה ספר דברים מכריז כי יש להרוג
 כל אדם אשר לא ציית לאדם אחר [כהן או שופט]
 ואף לא משנה כלל על מה היה אי הציות
 כלומר החל **מספר דברים** זה יותר חמור
 לא לציית למצוות אדם מאשר לא לציית
 למצוות יהוה החמורות ביותר כמו לא תרצח

לפני שניגש לניתוח זיוף **ספר דברים**
 נתרענן בקצרה עם מספר עובדות
 בסיסיות על תורת ישראל

**בתורת ישראל העברית אין עם יהודי
אין מסורת יהודית ואין רבנים יהודים**

הנביא משה אשר הוציא
את בני ישראל ממצרים
ומסר להם את תורת יהוה
לא היה יהודי ולא היה רב

משה היה עברי משבט לוי ולכן זה
לא נכון לכנותו בכינוי משה **רבנו**
הכינוי **משה רבנו** לא קיים בתורת ישראל
אלא הודבק למשה על ידי **הרבנים היהודים**
במטרה להעלות את עצמם מלאכותית לדרגתו
אך גם כדי להטעות אנשים להאמין
כי משה היה כביכול **רב יהודי**

רבנים יתרצו זאת בכך שהתואר רבנו
כביכול נובע מכך שמשה היה מורה
אך להיות **נביא יהוה** זה מעמד הרבה
יותר גבוה וקדוש מאשר להיות מורה
ולכן יש לתהות למה רבנים החליטו **להפחית**
ממעמדו של משה ולכנותו **רבי** במקום **נביא**

מתוך ספר שמות

ויאמר
 יהוה
 אל משה
 שלח ידך ואחז בזנבו
 וישלח ידו ויחזק בו ויהי
 למטה בכפו למען יאמינו
 כי נראה
 אליך יהוה
 אלהי אבתם
 אלהי אברהם
 אלהי יצחק ואלהי יעקב

משה היה נביא עברי - לא יהודי - ובטח לא רב
 וזאת כפי שלא היה כומר נוצרי או עימם מוסלמי
 אך לאחר דורות רבים של תעמולה יהודית
 היום רוב העם מאמין כי משה היה יהודי

ספר שמות משה בתבה

משה מתואר בתורה כילדם של העברים
לאחר שתבין מה **רבנים יהודים** עשו
לעם ישראל ותורתו גם תבין כי אין
עלבון גדול יותר למשה מאשר
לכנותו בכינוי משה **רבנו**
ואם היתה לך אמונה **ברבנים** היא צפויה להתנפץ

בדיוק כמו משה
גם אבות בני ישראל
אברהם יצחק ויעקב
לא היו יהודים
אלא היו עברים

בתורה לא תמצא **עם יהודי**
ולא המרה כלשהי **ליהדות**
תורת ישראל מתארת את השלבים
החל מבריאת העולם ועד הגעתם של
בני ישראל אל ארץ אבותם העברים
ובשום מקום בתורה לא תמצא
המרה כלשהי ליהדות

אבות עם ישראל אברהם יצחק ויעקב
לא קיימו **מסורת יהודית** כי לא היו **יהודים**
ולכן אין זה נכון לטעון כי אברהם היה
היהודי הראשון כפי שרבנים רבים
אוהבים לספר בשקר

אברהם העברי
לא חבש כיפה

אברהם העברי לא הניח תפילין
הוא גם לא הלך לבית כנסת
ולא קרא מסידור תפילה

אברהם לא לבש טלית
ולא עשה בר מצוה לבנו יצחק
ולא החרים את שם אלהיו יהוה
כפי שיהודים נוהגים להחרים
אלא אברהם קרא בשמו הישיר

אברהם העברי גם לא הפריד בשר מחלב
ולא שמר על חוקי כשרות יהודים כלשהם

את זהותו העברית אברהם ירש
מאב קדום הנקרא בתורה **עבר**

ולמרות סיפורי הפינוקיו של הרבנים
אין בתורת ישראל שום הסבר לפיו
אברהם נקרא עברי כי כביכול
עבר לצד השני של איזה נהר
אגדה יהודית זו נוצרה כדי
לנתק מהסיפור האמיתי

ולשם
ילד גם הוא
אבי כל בני עבר
אחי יפת הגדול

בני שם עילם ואשור
וארפכשד ולוד וארם

ובני ארם.

עוץ וחול.

וגתר ומש.

וארפכשד ילד את שלח

ושלח ילד את עבר

ויבא הפליט

ויגד

לאברם

העברי והוא

שכן באלני ממרא האמרי אחי

אשכל ואחי ענר והם

בעלי ברית אברם

וישמע אברם

כי נשבה אחיו

וירק את חניכיו

ילידי ביתו

שמנה עשר ושלש מאות

וירדף עד דן ויחלק עליהם

לילה הוא ועבדיו ויכם וירדפם

עד חובה אשר משמאל לדמשק

רבנים יהודים נוהגים בסיפוריהם לשכתב את התורה ולכנות בשקר את אברהם העברי - היהודי הראשון
זאת כדי להפיל אנשים להאמין
כי יהדות כביכול קיימת בתורה

מי היה היהודי הראשון ומדוע?

כ"ב אב התשע"ה | 07.08.15 | 16:49

א

שאלה

האם אדם וחווה היו יהודים? או אולי אברהם הוא היהודי הראשון? אם כך מה היו אדם וחווה? אשמח לשמוע פירוט בנושא. תודה.

תשובה

לכבוד השואל,

אברהם אבינו נחשב היהודי הראשון מפאת הלאום, הואיל והעם היהודי התחיל ממנו (משלשת האבות).

לגדול בתורה, לגדול באקדמיה
אוניברסיטת בר-אילן

חפש..

מדוע נבחר אברהם להיות היהודי הראשון?

שם הפרשה:
לך לך

שם המרצה:
ד"ר מירב סויסה

חב"ד אינפו

היהודי הראשון הבין מיד שיש בורא לעולם

צפיות

2114 וידאו

מתחברים יום יום

הוידאו היומי: היהודי הראשון (אברהם אבינו) הבין מיד שיש בורא לעולם! • לקבלת הוידאו היומי

מתוך ספר שמות הבורא מכונה בתורה יהוה אלהי העברים

אין שום מקום בתורה בו יהוה ציוה או אישר
להמיר את זהות עבדיו העברים לזהות יהודית
אלא בדיוק להיפך - יהוה ציוה על השבטים
לדבוק בשם נחלתם כלומר בזהותם האמיתית

ספר שמות

מצוות יהוה אלהי העברים לעמו העברי ישראל
הן נצחיות כלומר לא משתנות ובתוכן אפשר
למצוא את הזהות העברית הנצחית של העם

לאור מצוה נצחית זו מהתורה
איזו זהות לדעתך היא אמיתית ונכונה יותר
הזהות העברית או הזהות היהודית החדשה

מתוך ספר בראשית יוסף מוגדר בתורה כעברי

ונחלמה חלום בלילה אחד
אני והוא איש כפתרון חלמו

חלמנו
ושם אתנו
נער עברי
עבד לישר הטבחים
ונספר לו ויפתר לנו את חלמתינו
איש כחלמו פתר ויהי
כאשר פתר לנו כן היה
אתי השיב על כני ואתו תלה
וישלח פרעה ויקרא את יוסף
ויריצהו
מן הבור
ויגלח ויחלף שמלתיו ויבא אל פרעה

שבטי ישראל ירשו את זהותם העברית
מאבות השבטים אשר היו כולם עברים
וזהותם העברית נשמרה גם לאחר עזיבת מצרים
ראה הוכחה לכך במצוות יהוה מהעמוד הקודם

מתוך ספר בראשית ארץ כנען מכונה ארץ העברים

האם יש לזרוק לפח
את הזהות העברית מהתורה
ובכך להפקיר את קדושת הזהות העברית
רק כי רבנים יהודים החליטו שכך זה יהיה
או כי כך היה נהוג בדור חשוך כזה או אחר

**אפשר לסכם כי עובדתית בתורת ישראל
אין יהודים אין עם יהודי ואין רבנים**

**בתורה אין בתי כנסת ולא כיפה
אין בה תפילין ולא סידור תפילה**

**אין בה טלית ולא הדלקת נר שבת
לא ל"ג בעומר לא פורים ולא חנוכה**

**אין בתורה בר מצוה
ולא הפרדת בשר מחלב**

**הנביא משה לא היה יהודי
ובני ישראל לא היו יהודים
ולכן תורת ישראל היא לא יהודית
בדיוק כפי שהיא לא נוצרית או מוסלמית**

**הזהות היהודית החדשה זרה לתורת ישראל
ומבזה את קדושת הזהות העברית מהתורה
דת היהדות החדירה אל ישראל עבודה זרה רבה
שינתה וביטלה מצוות ויצרה מצוות זרות חדשות**

לעיתים קרובות מגלים כי יהדות
ממש **הפוכה** בחוקיה ועקרונותיה
לתורת ישראל

כפי שעוד ננתח בהמשך
לפי תורת ישראל העברית
הנך בן ישראל לפי זרע אביך
אך ביהדות זה בדיוק הפוך
אתה נחשב לבן ישראל
לפי האם וללא קשר לאב

ביהדות אפשר להפוך ליהודי
גם דרך **תהליך המרה חדשני**
אותו בדו רבנים הנקרא **גיור**
ואשר עליו משקרים הרבנים
וטוענים כי כביכול קיים בתורה

דוגמא נוספת אשר גם עליה יורחב בהמשך
בעוד אלהי העברים יהוה ציוה על עמו ישראל
כי שנה חדשה שלהם תתחיל תמיד ורק באביב
ביהדות זה בדיוק הפוך
יהודים חוגגים ראש שנה בסתיו

מתוך ספר שמות
אזהרת אלהי העברים יהוה שלא ללכת
בדרכי העמים האחרים היושבים בארץ

לא תשתחוו לאלהיהם
ולא תעבדם
ולא תעשה
כמעשיהם
כי הרס תהרסם
ושבר תשבר מצבתיהם
ועבדתם את יחזקאל אלהיכם
וברך את לחמך ואת מימך
והסרתי מחלה מקרבך

ספר דברים זויף כדי לשנות את התורה
לדרדר את העם מוסרית ולשעבדם לאדם

קנוניית היהדות נשענת על קנוניות עתיקות יותר
 כאשר הראשונה אותה ניתן באמינות לזהות היא
זיופו של ספר דברים

ספר התעמולה דברים זויף ראשית במטרה
 לאפשר את **שיעבוד עם ישראל לרודני אדם**

אך הספר זויף גם כדי לדרדר מוסרית את העם
 להשחיתו להיות עם של רשעים מתחסדים
 המצדיקים פשעים נגד האדם ואלהיו יהוה

הנוכלים אשר זייפו את ספר דברים
 השאירו לנו עקבות רבות בבוץ
 אותן ננתח בעמודים הבאים

לאחר שהבנת כי
 ספר דברים זויף
 יהיה עליך להסירו מתורת ישראל
 ולשמור לך עותק נקי של התורה
 המופרד מספרי התעמולה נגדה

סמן לך בתורה את כל מצוות יהוה

זיוף ספר דברים

דבריי אל עם ישראל קשים
אך אל נא תתן לעלבון אישי
לעמוד בדרכך מלהבין את מה שעשו לעמך

זיוף ספר דברים דירדר את העם
להיות רשעים מתחסדים וצבועים
המצדיקים ואף מעודדים לדוגמא
התעללות בקורבן אונס כפי שעוד תראה

אך קידוש ספר התעמולה דברים
הביא את העם גם להצדיק את
שעבודם לרודני אדם
רודנים אשר הספר
מעניק להם עליונות
ממש אלהית על העם

ספר דברים רומס ומעוות את תורת ישראל
ופוגע קשות בכהנים הלויים מבית אהרן
ומאחר והספר נחשב היום בקרב העם לתורה
זו חובתנו לבחון את הספר ולחשוף את האמת

בעמודו הראשון **ספר דברים** מעיד על עצמו
כי כביכול בא **לבאר** את חוקי תורת ישראל

כך כתוב בדברי הפתיחה
הואיל משה **בִּאֵר** אֶת הַתּוֹרָה הַזֹּאת לְאֹמֶר
אך הספר רחוק **מלבאר** את מצוות התורה

ספר דברים משנה ומבטל מצוות
ומוסיף מצוות חדשות הסותרות
את תורת ישראל

אף **רבנים** יודו כי **בספר דברים** מוצגים
שינויים למצוות כמו **איך לעשות פסח**

אך המוקש העיקרי בספר דברים
אשר נראה כי בגללו הספר נכתב
הוא הצגת **אישור מזויף מהבורא**
לעם ישראל עבדיו

לשים עליהם מלך אדם **אם מתחשק להם**
להיות ככל הגויים סביבם אשר מהם הם בודלו
בכך ספר דברים מאפשר את שיעבוד עם ישראל
לרודני אדם כמו במצרים

בעוד התורה מספרת על חילוצם
של בני ישראל מעבדות למלך אדם
ספר דברים מציג לעם ישראל דלת מסתובבת
להשיבם תודעתית להיות עבדים למלך אדם

האם הגיוני בעיניך כי אלהי ישראל יהיה
יוציא את עבדיו מעבדות למלך אדם במצרים
רק כדי להשיב אותם להיות עבדים למלך אדם

בחלק השלישי של ספר זה נראה
איך בהדרגה **אפשרות הבחירה**
להשתעבד למלך אדם
המוצגת בספר דברים
הופכת בספר שמואל להיות
חובה על העם עד סוף הדורות
להשתעבד למלך אדם מזרע דוד

מלבד הפירצה אשר הכניס ספר דברים
המאפשרת **השתלטות רודן אדם** על העם
ספר דברים ממשיך ומעניק לאותו רודן
את הסמכות לקחת את צבאות ישראל
ולצאת למסעות כיבושים בעולם
ולשעבד תחתיו עמים אחרים

זאת בניגוד לרוח יהוה בתורה
 המזהיר את העם לזכור כי היו
 הם עבדי אדם נחותים במצרים וכי
 לכן אל להם לרדות בעמים אחרים
 היושבים בקרבם

שמות עשרים ושנים
 וְגַר לֹא תֹנֶה וְלֹא תִלְחָצֶנּוּ
 כִּי גֵרִים הָיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם

שמות עשרים ושלושה
 וְגַר לֹא תִלְחָץ
 וְאַתֶּם יִדְעֶתֶם אֵת נַפְשׁ הַגֵּר
 כִּי גֵרִים הָיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם

פסוקים אלה בתורה מדברים על הגר החי בארץ
 אך רוח הדברים ברורה - על העם לזכור כי היו
 הם עבדים לעם אחר ולא לרדות בעמים אחרים

ובכל מקרה אם הרודן הישראלי כובש ארצות זרות
 תושבי אותן הארצות הופכים להיות חלק מממלכתו
 כלומר הופכים להיות גֵרִים בממלכתו המתרחבת

חשוב להדגיש כי

האישור החדש בספר דברים

המאפשר לרודן הישראלי

לנצל את צבאות ישראל

לצורך כיבושי ארצות

אינו מוגבל לשטח ישראל הרחבה מהנהר אל הנהר

כך שאם הרודן רוצה לשעבד את כלל העולם

ספר דברים מאפשר לו לעשות זאת ואף מסביר

כי אם העמים הזרים באותן ארצות רחוקות

יתנגדו לניסיון לכבוש את ארצם

על הרודן לרצוח את כלל הגברים

ולבזוז את הרכוש ואת הנשים

במילים אחרות בעוד התורה

משחררת את בני ישראל מעבדות לאדם

ומשיבה אותם לארץ אבותם כדי שיחיו

בה חופשיים מרודן אדם וחוקיו ומיסיו

ספר דברים עושה בדיוק הפוך ומאפשר

כביכול בשמו של הבורא לשים עליהם

רודן אדם ואף מאפשר לרודן

לשעבד עמים אחרים תחתיו

ואף לכבוש את העולם אם נפשו חשקה בכך

ספר דברים ממשיך ומעניק לרודן
סמכות להמית כל אדם אשר יעז
לא לציית לו

הספר לא מסביר זאת באופן ישיר
אלא בצורה עקיפה וערמומית
באמצעות מצוה חדשה בספר
לפיה יש להמית כל אדם אשר
לא ציית לכהנים או לשופטים
אשר בפועל כפופים לרודן האדם
כמו כל אדם אחר בממלכתו של הרודן

רבנים יהודים ינסו להכחיש כי
במצב בו יש מלך אדם על העם
הכהנים והשופטים כפופים לרודן
אך הם בוחרים להתעלם
מכך שהמלכים דוד ושלמה
בספרי התעמולה שמואל ומלכים
פיטרו ומינו כהנים לפי טעמם האישי
כלומר שלטו ביד רמה
על הכהנים והשופטים
ואף הוציאו אנשים להורג ללא משפט

ספר דברים כתוב בסגנון ספרותי
 השונה מאוד מסגנונה של תורת ישראל
 ומסגנון הכתיבה לבדו ברור כי הספר
 לא נכתב על ידי אותו סופר או אפילו
 באותה תקופה בה נכתבה התורה

ספר דברים נכתב כנאום
 ארוך כביכול של משה

בנאום זה
 הדמות המתחזה למשה
 חוזרת ומספרת לקורא
 על ארועים ומצוות אשר
 כבר אוזכרו בתורת ישראל
 וזאת כדי לתת לקורא תחושה
 כי הוא קורא ספר המשך לתורה

בתרגומו לאנגלית
ספר דברים נקרא
Deuteronomy
 מקור השם הוא יווני ופירושו
 הוא ספר משנה או ספר חזרתי

כלומר מתרגמי הספר ידעו כי הוא אינו
חלק מקורי מתורת ישראל אלא תוספת

אף רבנים יהודים יודו כי הספר
לא ממש נקרא **תורה** אלא נקרא **מִשְׁנָה תורה**

עלינו לתהות איך ספר הידוע כ**מִשְׁנָה תורה**
שווק לעם ישראל במשך דורות בתור **תורה**

כפי שתראה בעמודים הבאים
ספר דברים מציג שינויים כה
גסים לתורת ישראל עד כי היה
יותר ראוי ונכון לקרוא לו
מִשְׁנָה התורה

רבנים יהודים טוענים כי
משה כתב את ספר דברים
אך ספר דברים מספר על
מותו וקבורתו של משה

וכמובן יש לתהות למה לנביא העברי משה לכתוב
ספר נוסף לתורה המִשְׁנָה את חוקי יהוה **הנצחיים**

סתירות ספר דברים לתורת ישראל

סתירות ספר דברים לתורת ישראל חוק הכהנים

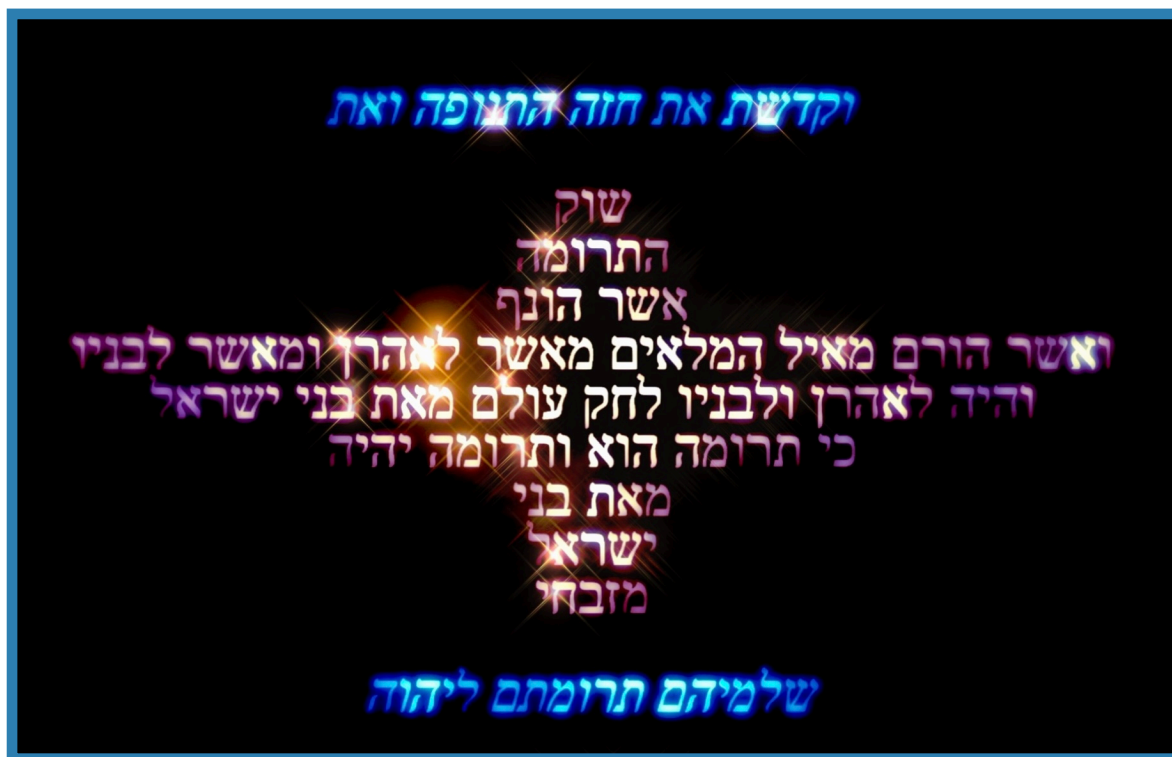
בתורה יהוה אלהי העברים מצוה
לתת לכהנים הלויים מזרע אהרן
תרומה מהעם עד סוף הדורות
מהחיות המוקרבות ליהוה
והיא שני חלקים מהחיה
שוק הימין - והחזה

מצוה זו היא חוק הכהנים
בגלל חשיבותה המצוה חוזרת
ומופיעה בתורה מספר פעמים

אך בספר דברים לא תמצא לה זכר
ובמקומה מוצג חוק כהנים חדש
לפיו התרומה לכהנים מופחתת
להיות זרוע לחיים וקיבה

אין מדובר פה בתוספת לחוק התורה אלא בהחלפתו

חוק הכהנים תורה שמות פרק עשרים ותשעה

וקדשת את חזה התנופה ואת שוק התרומה אשר
הונף ואשר הורם מאיל המלאים מאשר לאהרן
ומאשר לבניו והיה לאהרן ולבניו לחק עולם מאת
בני ישראל כי תרומה הוא ותרומה יהיה מאת בני
ישראל מזבחי שלמיהם תרומתם ליהוה

ולעומת התורה - ספר דברים פרק י"ח

וזה יהיה משפט הכהנים מאת העם
מאת זבחי הזבח אם שור אם שה
ונתן לכהן הזרע - והלחיים - והקבה

אזכור נוסף לחוק הכהנים תורה ויקרא פרק שביעי

וְהָיָה הַחֶזֶה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו וְאֵת שׁוֹק הַיָּמִין תִּתְּנוּ
 תְּרוּמָה לַכֹּהֵן מִזִּבְחֵי שְׁלֵמֵיכֶם הַמִּקְרִיב אֶת דָּם
 הַשְּׁלָמִים וְאֵת הַחֶלֶב מִבְּנֵי אֶהֱרֹן לוֹ תִּהְיֶה שׁוֹק הַיָּמִין
 לַמֶּנֶּה כִּי אֵת חֶזֶה הַתְּנוּפָה וְאֵת שׁוֹק הַתְּרוּמָה לְקַחְתִּי
 מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִזִּבְחֵי שְׁלֵמִיהֶם וְאֶתְּן אֹתָם
 לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וּלְבָנָיו לְחֶק עוֹלָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

ולעומת התורה - ספר דברים פרק י"ח

וְזֶה יִהְיֶה מִשְׁפַּט הַכֹּהֲנִים מֵאֵת הָעָם
 מֵאֵת זִבְחֵי הַזֶּבַח אִם שׁוֹר אִם שֶׁה
 וְנָתַן לַכֹּהֵן הַזֶּרַע - וְהַלְחִיִּים - וְהַקֶּבֶה

אזכור נוסף לחוק הכהנים תורה ויקרא פרק עשירי [פה יהוה מדבר ישירות אל אהרן הכהן המשיח]

ואת חזה התנופה ואת שוק התרומה תאכלו במקום
טהור אתה ובניך ובנתיך אתך כי חקך וחק בניך נתנו
מזבחי שלמי בני ישראל שוק התרומה וחזה התנופה
על אשי החלבים יביאו להניף תנופה לפני יהוה
וקחה לך ולבניך אתך לחק עולם כאשר צוה יהוה

ולעומת התורה - ספר דברים פרק י"ח

וזה יהיה משפט הכהנים מאת העם

מאת זבחי הזבח אם שור אם שה

ונתן לכהן הזרע - והלחיים - והקבה

בעוד ספר דברים מציג עצמו
 כביכול כספר ביאורים לתורה
 אנו רואים כי הספר למעשה
 מבטל חוק כהנים נצחי
 ומציג במקומו חלופה
 זרוע לחיים וקיבה

האם היית שמח לאכול קיבה ולחי של עז
 אם היית כהן הבא לשרת שבוע בקודש
 בעוד יהוה ציוה בתורה לתת לך שוק וחזה

רבנים יהודים טוענים כי כביכול
לא באמת נעשה פה שינוי בחוק
אלא כי הזרוע הלחיים והקיבה
ניתנים בנוסף לחזה ולשוק

אך ספר דברים אינו מציג זאת כך
 ואינו מציין כלל את החזה והשוק
 אלא פשוט מחליפם בחוק חדש
 ללא שום ציון כי זו תוספת
 ואם הספר בא לבאר את התורה ולא לשנותה
 האם לא היה ראוי לפחות להבהיר כי זו תוספת

למה ספר אשר כביכול בא
לעשות את התורה ברורה יותר
לא מציין כי זו תוספת לחוק קיים
ואם הספר רק מבאר את התורה
למה בתורה עצמה אין כלל חוק
לתת לכהנים זרוע לחיים וקיבה

למה החזה והשוק נעלמים בספר דברים
ובמקומם צצים לפתע חלקים אחרים מהחיה
האם לדעתך כאשר מוסיפים משהו על הקיים
בספר ביאורים הבא כביכול לבאר את החוק
הגיוני להעלים כליל את החוק המבואר
ולהציג במקומו חוק אחר לגמרי כביאור

יהיה עליך לקרוא את תורת ישראל
ואחריה את **ספר דברים** ברצף כדי
להבין כי לא מדובר פה בשום אופן
בתוספת לחוק אלא **בהחלפת החוק**

אם לא תטרח לקרוא את התורה
ולהשוות אותה ל**כתוב בספרי התעמולה**
הרבנים יוכלו למכור לך תירוץ לכל סתירה

וזה אכן מה שקורה בקרב **יראי חז"ל**
 אשר לא טורחים לקרוא את תורת ישראל
 ולנסות להבינה לבדם בקריאה פשוטה
 אלא קוראים את התורה באמצעות
פירושי אליהם הרבנים
 ולכן הם לא קוראים את התורה
 אלא גרסה אחרת של התורה כי
פירושי הרבנים מוסיפים רעיונות
 וכך **משכתבים** הם את תוכן התורה

תירוץ נוסף של **רבנים יהודים** לגבי
הסתירה בחוק הכהנים הלויים
 הוא כי בתורה חוק הכהנים
 המעניק להם **חזה ושוק**
 תקף רק לגבי תרומות
 של **זבח שלמים**

זבח שלמים הוא חיה אשר הוקרבה בשלמותה

בספר דברים לא מצוינת המילה **שלמים**
 ולכן **רבנים** טוענים כי חוק זה בספר
 הוא רק לגבי **זבחים חלקיים של חיה**
 כלומר כאשר בני ישראל מקריבים
 רק חלק מהחיה ליהוה
 לדוגמא אם בן ישראל החליט להקריב
 רק את **הצלעות של הכבש שלו** ליהוה
 אז הוא יתן לכהנים **זרוע לחיים וקיבה**

הבעיה עם התירוץ היהודי הזה לסתירה היא
שבתורה כל הקורבנות חייבים להיות שלמים

אין בשום אופן **הקרבה חלקית של חיה** ליהוה

בתורת ישראל כל הקורבנות הם **שלמים**
ואסור להביא אל הכהנים **קורבן חלקי של חיה**

כל החיות נשחטות במקום לעיני הכהנים
ורק לאחר שעברו ביקורת של הכהנים
בעודן נושמות טרם השחיטה

ויקרא פרק שבעה עשר
למען אשר יביאו בני ישראל את זבחיָהם
אשר הם זבחים על פני השֹׁדֶה וְהֵבִיֵּאֻם
לִיהוָה אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֶל הַכֹּהֵן
וְזָבְחוּ זִבְחֵי שְׁלָמִים לִיהוָה אוֹתָם

אך למרות הכתוב בתורה
רבנים יהודים שכנעו את העם
כי הוא אמור לשלוח אל הכהנים
חלקי חיות מתות מכל רחבי הארץ
שזה לא רק מנותק מהתורה אלא גם מאוד לא מעשי

כל הקורבנות אל יהוה לפי חוק
מובאים **שלמים וחיים** אל הכהנים
ונשחטים רק במקום ורק לאחר ביקורת

ויקרא פרק ראשון

הכהן בוחן את החיה בשלמותה ורק אז
היא נשחטת במקום ומוקרבת בשלמותה

אדם כי יקריב מכם קרבן ליהוה מן הבקמה מן הבקר
ומן הצאן תקריבו את קרבנכם אם עלה קרבנו מן
הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד יקריב
אתו לרצנו לפני יהוה וסמך ידו על ראש העלה
ונרצה לו לכפר עליו ושחט את בן הבקר לפני יהוה

...

וזבחו זבחי שלמים ליהוה אותם [פרק שבעה עשר]

לאור פסוקים אלה בתורה
תירוץ הרבנים היהודים לפיו
 החוק החדש המוצג בספר דברים
 הוא כביכול תוספת ולא שינוי לחוק
 המדברת על קורבנות לא שלמים
הוא לא תירוץ קביל ומעיד הוא
 אך ורק על בורותם של הרבנים לגבי
חוק התורה לפיו כל קורבנות הכהנים חייבים
 להיות שלמים ונשחטים במקום לאחר ביקורת

למעשה בתורה יש קורבן שלמים אחד בלבד
 אותו לא שוחטים אצל הכהנים לאחר ביקורת
 וזהו **קורבן הפסח** אשר נשחט בבתי ישראל

את קורבן הפסח שוחט איש איש בביתו
 אך מבשרו אסור להוציא החוצה מהבית ולכן
 מקורבן זה אין לתת תמורה כלשהי לכהנים הלויים

שמות פרק שנים עשר - קורבן פסח
 וַיִּקְחוּ לָהֶם אִישׁ אִישׁ עֶזְרָה לְבֵית אָבִת עֹזֶה לְבֵית... וְנִשְׁחָטוּ
 אֹתוֹ כָּל קָהָל עֵדֶת יִשְׂרָאֵל בֵּין הָעֶרְפִּים... בְּבֵית אֶחָד
יֹאכֵל לֹא תוֹצִיא מִן הַבַּיִת מִן הַבָּשָׂר חוּצָה

סתירות ספר דברים לתורת ישראל חוק הבכורות בתורה

בתורה יהיה מצוה את בני ישראל עבדיו **חוק עולם**
להקדיש לו את **כל הבכורות** מהאדם ומהחיה
על כך כי הרג הוא כל בכור של המצרים

עם ישראל מצוה **לתת** את
בכורות הצאן והבקר שלו
לכהנים הלויים מזרע אהרן
הכהנים הלויים **מתקיימים מאכילת הבכורות**
מה שמאפשר להם לשמר את עבודת המקדש

עם ישראל פודה מהכהנים את
בכורות האדם והחיה הטמאה

חוק הבכורות בדומה לחוק החזה והשוק
מודגש גם הוא בתורה כחוק **עד סוף הדורות**

אך **ספר דברים מבטל** את חוק הבכורות
על ידי הצגת חוק בכורות חדש - ושונה

תורת ישראל במדבר פרק שלישי

.
 כי לי .
 כל בכור .
 ביום הכתי
 כל בכור בארץ מצרים
 הקדשתי לי כל בכור
 בישראל מאדם עד
 בהמה לי יהיו
 אני יהוה

פִּי לִי כָּל בְּכוֹר
 בְּיוֹם הַכֹּתִי כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
 הִקְדַּשְׁתִּי לִי כָּל בְּכוֹר בְּיִשְׂרָאֵל
 מֵאָדָם עַד בְּהֵמָה
 לִי יִהְיוּ אֲנִי יְהוָה

בספר במדבר בפרק השמונה עשר
יהוה פונה אל אהרן ומצוה אותו כי הכהנים
 יאכלו את בכורות הצאן והבקר המוקדשים ליהוה

פָּדָה תִּפְדֶּה אֶת בְּכוֹר הָאָדָם
 וְאֶת בְּכוֹר הַבְּהֵמָה הַטְּמֵאָה תִּפְדֶּה
 וּפְדוּיוֹ מִבֶּן חֲדָשׁ תִּפְדֶּה בְּעֶרְכָּךְ כֶּסֶף
 תִּמְנֶשֶׁת שִׁקְלִים בְּשִׁקְלֵי הַקֹּדֶשׁ
 עֲשֹׂרִים גֶּרָה הוּא

אֶךְ בְּכוֹר שׁוֹר אֹו בְּכוֹר כֶּשֶׁב
 אֹו בְּכוֹר עֵז לֹא תִפְדֶּה קֹדֶשׁ הֵם
 אֶת דָּמָם תִּזְרֹק עַל הַמִּזְבֵּחַ
 וְאֶת חֵלְבָם תִּקְטִיר אֲנִשָּׁה
 לַיְיִחַ גִּיחַח לִיהוָה
וּבְשָׂרָם יִהְיֶה לָךְ
 כַּחֲזֵה הַתְּנוּפָה
 וּכְשׁוֹק הַיָּמִין
 לָךְ יִהְיֶה כָּל תְּרוֹמַת הַקֹּדֶשִׁים
 אֲשֶׁר יָרִימוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לִיהוָה
נָתַתִּי לָךְ וּלְבָנֶיךָ וּלְבָנֹתֶיךָ אֹתָךְ לְחֶק עוֹלָם
 בְּרִית מִלַּח עוֹלָם הוּא לִפְנֵי יְהוָה
 לָךְ וּלְזֶרְעֶךָ אֹתָךְ

תורת ישראל ספר במדבר פרק שמונה עשר

אך
בכור שור
או בכור כשב
או בכור עז לא תפדה קדש הם את
דמם תזרק על המזבח ואת חלבם תקטיר
אשה לריח ניחח ליהוה ובשרם יהיה לך כחזה התנופה
וכשוק הימין לך יהיה כל תרומת הקדשים אשר ירימו בני
ישראל ליהוה
נתתי לך ולבניך
ולבנתיך אתך
לחק עולם
ברית מלח עולם הוא
לפני יהוה לך ולזרעך
אתך

בְּכוֹר שׁוֹר אוּ בְּכוֹר פֶּשֶׁב אוּ בְּכוֹר עֵז
לֹא תִפְדֶּה קֹדֶשׁ הֵם... וּבְשָׂרָם יִהְיֶה לְךָ... לְחֶק עוֹלָם

אך בעוד יהוה ציוה בתורה כי הכהנים
הם אלה אשר יאכלו את בכורות הצאן והבקר
הדמות המתחזה למשה בספר דברים
מצוה על העם לאכול את הבכורות
ובכך נמנע מהכהנים לחם קיומם

ספר דברים פרק ט"ו

כָּל הַבְּכוֹר אֲשֶׁר יוֹלֵד בְּבִקְרָךְ וּבְצֹאנְךָ הַזָּכָר תִּקְדִּישׁ
 לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲבֹד בְּבֶכֶר שׁוֹרְךָ וְלֹא תִגַּז בְּכוֹר
 צֹאנְךָ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תֹאכְלֶנּוּ שָׁנָה בְּשָׁנָה
 בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֶתְּךָ וּבֵיתְךָ

החלפת חוק הבכורות בתורה
 בחוק בכורות חדש בספר דברים
 נעשה באופן ערמומי שכזה
 כך שהקורא לא ישים לב לכך
 לכן הזייפנים כתבו - תִּקְדִּישׁ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ
 לפני שהכניסו את השינוי הפוקד על העם
 לאכול את בכורות הצאן והבקר בעצמם
 לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תֹאכְלֶנּוּ

קורא אשר אינו בקיא בחוקי יהוה בתורת ישראל
 יאמין לתומו כי **ספר דברים** כביכול משמר את החוק
 וכי אכילת הבכורות על ידי העם
 נחשבת כביכול לקידושם ליהוה
ערמומיות זייפני ספר דברים בביטול חוקי תורה
 היא ציון חוק מהתורה ובו זמנית שינוי דרך ביצועו
 כך שבפועל **החוק המקורי בוטל**
 ונוצר חוק חדש במקומו

עולם הרבנות הוא עולם של תירוצים אינסופיים
ולכן גם בסתירה זו **הרבנים** מוכנים עם הסברים

רבנים טוענים לגבי הפסוק מספר דברים
המצוה על העם לאכול את הבכורות בעצמו
[לפני יהוה אלהיך תאכלנו]
כי אף כי בניסוחו נראה
שהפסוק פונה אל כלל העם
הוא לא באמת פונה אל העם
אלא פונה רק אל הכהנים

וגם פה אלו אשר לא מתמצאים בכתוב
יקבלו את תירוץ הרבנים כפתרון לסתירה

בתורת ישראל ישנה הקפדה בניסוח המצוות
לכן כאשר יהוה מצוה משהו את כהניו
הוא פונה אליהם ישירות ולא אל העם
כך שבתורה מאוד ברור אל מי יהוה פנה

כך שגם פה עלינו לתהות למה ספר
המציג עצמו כספר ביאורים לתורה
ינוסח פחות טוב מהספר אותו הוא כביכול מבאר

מלבד כך שבתורה ישנה הפרדה ברורה
 בין מצוות יהוה אל הכהנים
 ובין מצוות יהוה אל העם
 בדיוק כדי שלא נתבלבל
 לגבי אופן ביצוען
 ישנה בעיה נוספת עם תירוץ הרבנים
 כי קודם לכן בפרק י"ב בספר דברים
 הנואם המעמיד פנים להיות משה מצוה על העם
לאכול את בכורות הצאן והבקר ביחד עם הלויים
 כלומר לא לתת את בכורות הצאן והבקר לכהנים

ספר דברים פרק י"ב

לֹא תֹכֵל לֶאֱכֹל בְּשַׁעֲרֶיךָ מַעֲשֵׂר דָּגָנְךָ וְתִירְשֶׁךָ
 וְיִצְהָרְךָ וּבְכֹרֹת בְּקָרְךָ וּצֹאנְךָ וְכָל נִדְרֶיךָ אֲשֶׁר תִּדּוֹר
 וְנִדְבְּתֶיךָ וְתִרְוַמַּת יָדְךָ כִּי אִם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 תֹּאכְלֶנּוּ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ
 אֶתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ
 וְהַלְוִי אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֶיךָ

פסוק זה בספר דברים מסביר לעם ישראל
 כי עליהם לאכול את בכורות בקרם וצאנם
ביחד עם הלוי הנמצא בשערים שלהם
 כלומר לא להביא את הבכורות לכהנים במקדש

לא כל לוי הוא כהן
 ולוי המשרת בכהונה
 לא יושב בשער העיר
 אלא נמצא באהל מועד
 לכן לאכול יחד עם הלוי בשעריך בהכרח
 אומר לא לתת מהבכורות לכהנים למאכל

לכן גם פה **תירוץ הרבנים** לא מתקבל
 ומעיד בעיקר על בורותם בכתוב
 ועל כי הרבנים נוטים **לדקלם**
 פירושים של רבנים אחרים
 וזאת במקום לחשוב עצמאית ולהפעיל שכל ישר

אגב שים לב כי במצוה המזויפת
 אל העם לאכול את הבכורות
 זייפני ספר דברים בחרו לציין
 את הלוי רק **אחרי העבד והאמה**

**תֹּאכְלֶנּוּ... אֶתָּה וּבִנְךָ וּבִתְּךָ וְעַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ
 וְהַלֵּוִי אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ**

כלומר לא רק שהספר מונע מהכהנים את לחם חוקם
 אלא גם מעמיד את הלויים בסוף התור של האוכל

סתירות ספר דברים לתורת ישראל ביטול חג הפסח הנצחי

עד כה ראינו כי **זייפני ספר דברים**
ביטלו שני חוקי תורה המודגשים
עד סוף הדורות

את חוק הכהנים הכולל את חזה ושוק הקורבנות
ואת חוק בכורות הצאן והבקר למאכל הכהנים

כאמור ביטול חוקים נצחיים אלה נעשה
בערמומיות טיפוסית לספר דברים דרך
הצגת גרסאות חדשות לחוק מסוים מהתורה

כך למראית העין הבלתי חושדת והלא מיומנת
חוק התורה כביכול עדיין מתקיים בספר דברים
בעוד בפועל החוק **בוטל והוחלף בחוק חדש**

וכך בדיוק גם חג הפסח הנצחי והקדוש בוטל
חג הפסח אמנם עדיין מצוין בספר דברים
אך הוראותיו שונות כן שהוא כבר לא מתקיים

נזכור כי **ספר דברים** זויף בראשונה כדי
 לאפשר את שיעבוד העם [שוב] למלך אדם
 לכן אין זה מפתיע כי זייפני הספר יבקשו
להשכיח מהעם את חג הפסח האמיתי
ולחלל את החג על ידי **החלפתו** בחג בעל שם זהה

בתורה יהוה אלהי העברים ציוה
 לחגוג את חג הפסח במטרה לשוב
 ולהזכיר לילדי ישראל את סיפור
יציאת אבות אבותיהם העברים
מעבדות למלך אדם

לכן ציוה יהוה בתורת ישראל כי **כל הדורות**
 יחגגו את חג הפסח **בדיוק באותו אופן** בו הוא
 נחגג על ידי בני ישראל ערב יציאתם ממצרים
 במטרה לאפשר לילדי ישראל לחוות את מה
 שעברו אבות אבותיהם העברים

ספר דברים מונע מילדי ישראל את החוויה הזו
 וכפי שנראה בהמשך ספר זה **הרבנות היהודית** אף
 הוסיפה לחבל בחג עד כי לא מזכירים בו את משה
 אך בחלק זה נתמקד **בסתירות ספר דברים** לחג

סתירות ספר דברים לתורת ישראל שינוי מקום קורבן הפסח

יהוה ציוה על בני ישראל בתורתו
כי כל הדורות יעשו את קורבן הפסח
איש איש בביתו בדיוק באותו האופן
אשר עשו אותו בני ישראל
ערב יציאתם ממצרים

קרא היטב שמות פרקים שנים עשר ושלושה עשר

קורבן הפסח הוא הקורבן היחיד של בני ישראל
אותו הם לא מביאים אל הכהנים באהל מועד
אלא שוחטים בעצמם בביתם פעם בשנה
ועם דם הקורבן הם מסמנים
את מזוזות ודלתות בתיהם
ואסור להוציא מבשר הקורבן החוצה מהבתים
כלומר אסור להביא מקורבן הפסח אל הכהנים
אך

ספר דברים משנה את כל החוקים הנצחיים האלה
ואוסר על עם ישראל לעשות קורבן פסח בבתיהם

לדוגמא בעוד בתורה קורבן הפסח מוגדר להיות
הקורבן היחיד אשר לא מובא אל אהל מועד
בספר דברים הקורבן
נעשה רק באהל מועד

בכך ספר דברים מונע מבני ישראל את עשיית החג
ואת חווית החג המסמל יותר מכל את
יציאתם לחופשי מעבדות למלך אדם

יהוה אלהי העברים ציוה על בני ישראל
לעשות קורבן פסח איש איש בביתו
והדגיש בספר שמות כי אופן זה
של הקרבת הקורבן בבתיהם
יישמר גם כאשר יגיעו אל
הארץ המובטחת לאבותם

שמות

וּשְׁמַרְתֶּם אֶת הַדָּבָר הַזֶּה לְחֹק לָךְ וּלְבְנֶיךָ עַד עוֹלָם
וְהָיָה כִּי תֵבְאוּ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִתֶּן יְהוָה לָכֶם כְּאֲשֶׁר
דִּבֶּר וּשְׁמַרְתֶּם אֶת הָעֲבֹדָה הַזֹּאת וְהָיָה כִּי יֹאמְרוּ
אֵלֵיכֶם בְּנֵיכֶם מָה הָעֲבֹדָה הַזֹּאת לָכֶם
וְאָמַרְתֶּם זֶבַח פֶּסַח הוּא לַיהוָה

בעוד בתורה הכהנים הלויים
לא עושים קורבן פסח באהל מועד
אלא הקורבן נעשה בבתים של בני ישראל
בספר דברים קורבן הפסח בבתים מבוטל
וכעת נעשה דווקא רק באהל מועד

פרק ט"ז

**וְזָבַחְתָּ פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ צֹאן וּבָקָר
בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה לְשָׁכֵן שְׁמוֹ שָׁם**

**לֹא תוּכַל לְזַבֵּחַ אֶת הַפֶּסַח בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשָׁכֵן שְׁמוֹ שָׁם תִּזְבַּח אֶת הַפֶּסַח
וְאָכַלְתָּ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ
וּפָנִיתָ בַּבֹּקֶר וְהִלַּכְתָּ לְאַהֲלֶיךָ**

רבנים יהודים בוחרים גם פה
לטייח ולמרוח את הסתירה
בין ספר דברים והתורה
וטוענים כי ההוראות בספר שמות
כביכול היו זמניות לתקופת המדבר
ומתעלמים ממצוות יהוה בספר שמות
להמשיך את הקרבת הקורבן בבתים
גם כאשר יגיעו בני ישראל לארצם

סתירות ספר דברים לתורת ישראל שינוי סוג קורבן הפסח

בתורה יהיה מצוה כי עד סוף הדורות
קורבן הפסח יהיה מן הכבשים ומן העזים

אך ספר דברים מחלל גם את מצוה זו
ומצוה במקומה כי קורבן הפסח
יעשה גם מן הבקר

קורבן פסח - שמות פרק שנים עשר
מן הכבשים ומן העזים תקחו

קורבן פסח - דברים פרק ט"ז
וְזִבַּחְתָּ פֶסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ צֹאן וּבָקָר

ספר דברים מתיימר להציג עצמו
כביכול כספר ביאורים לתורה

אך האם שינוי חוק נצחי מהתורה
נקרא הבהרה או חבלה
מה דעתך

שים לב שלא תתבלבל כי בתורה בספר במדבר
בפרק עשרים ושמונה אמנם יש ציווי אל הכהנים
לעשות **עולות מהבקר** באהל מועד במהלך החג

אך לא מדובר פה בקורבן הפסח אשר נעשה
בערב החג אלא בעולות אשר הם לא פסח
והם לא נאכלים אלא נשרפים כליל

קורבן הפסח נעשה בערב חג הפסח
ביום הארבעה עשר לחודש הראשון

לעומתו קורבן העולה של הכהנים מהבקר
נעשה באהל מועד ביום שאחרי הפסח
בחמישה עשר לחודש

ספר במדבר פרק עשרים ושמונה

וּבַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ פֶּסַח
לִיהוָה וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה חָג שִׁבְעַת
יָמִים מִצּוֹת יֵאָכֵל בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקָּרָא קֹדֶשׁ כָּל
מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה עֹלָה לִיהוָה
פָּרִים בָּנִי בָקָר שְׁנַיִם וְאֵיל אֶחָד וְשִׁבְעָה כֶּבֶשִׂים
בָּנִי שָׁנָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם

סתירות ספר דברים לתורת ישראל שינוי אופן עשיית קורבן פסח

בתורה יהוה אלהי העברים
ציוה כי עד סוף הדורות
קורבן הפסח יעשה **צלי אש**
ומדגיש לא לבשל את קורבן הפסח

אך ספר דברים מחלל גם את מצוה זו
ומצוה כי קורבן הפסח דווקא יבושל

שמות פרק שנים עשר
וְאָכְלוּ אֶת הַבָּשָׂר בַּלֵּילָה הַזֶּה **צְלִי אֵשׁ**
וּמִצֹּת עַל מִרְרִים יֹאכְלֶהוּ
אַל תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ נָא וּבָשָׂל מִבָּשָׂל בַּמָּיִם
כִּי אִם **צְלִי אֵשׁ**

ספר דברים פרק ט"ז
וּבִשָּׁלָתָּ
וְאָכַלְתָּ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר
יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ

סתירות ספר דברים לתורת ישראל ביטול חוק האמה בספר דברים

ספר דברים מאפשר לראשונה ובסתירה לתורה את פירוקה של המשפחה על ידי האשה במקרה שמשעמם לאשה או אם סתם מתחשק לה לעזוב

בציור - מצוה מתוך ספר שמות עשרים ואחד
בתורה דין עבד עברי שונה בתכלית מדין אמה
אמה יולדת ילדים לאדוניה ולא רשאית לעזוב

אך **ספר דברים** מציג חוק חדש
 המשנה בערמומיות את **דין האמה**
 וכמעט מבלי שנשים לב לכך פשוט על ידי
 ציון כי **חוק האמה** - יהיה זהה **לחוק העבד**

החוק השטני לתת לאשה
 את החופש לעזוב את אדוניה
 ולפרק את ביתה ואת משפחתה
 ומכל סיבה אף אם פשוט משעמם לה
 לא נולד עם יצירת **מדינת השטן של ימינו**
 אלא מופיע לראשונה דווקא **בספר דברים**
 המעניק לנשים את האפשרות להתגרש

בתורה
 אמה חייבת להישאר עם אדוניה לשארית חייה
 אך זייפני ספר דברים ביטלו זאת במטרה
 לאפשר ולעודד פירוק משפחות

הם עשו זאת על ידי הענקת זכות לאמה
 הזוהה לזכותו של העבד העברי הזכר
 לעזוב את אדוני הבית בשנה השביעית
 אם מתחשק לה

חוק העבד העברי - שמות עשרים ואחד

עבד עברי זכר יוצא לחופשי חנם בשנה השביעית
אלא אם בחר להישאר עם אדוניו לשארית חייו

כִּי תִקְנֶה עֶבֶד עִבְרִי שֵׁשׁ שָׁנִים יַעֲבֹד

וּבְשִׁבְעַת יָצֵא לְחֻפְשִׁי חָנֹם

אִם בְּגִפּוֹ יָבֵא בְּגִפּוֹ יֵצֵא אִם בַּעַל אִשָּׁה הוּא וַיֵּצֵאָה
אִשְׁתּוֹ עִמּוֹ אִם אֲדֹנָיו יִתֵּן לוֹ אִשָּׁה וַיִּלְדָּה לוֹ בָּנִים אוֹ
בָּנוֹת הָאִשָּׁה וַיִּלְדֶּיהָ תִּהְיֶה לְאֲדֹנֶיהָ וְהוּא יֵצֵא בְּגִפּוֹ
וְאִם אָמַר יֹאמַר הָעֶבֶד אֶהְבֹּתִי אֶת אֲדֹנִי אֶת אִשְׁתִּי וְאֶת
בָּנִי לֹא יֵצֵא חֻפְשִׁי וְהִגִּישׁוּ אֲדֹנָיו אֶל הָאֱלֹהִים וְהִגִּישׁוּ
אֶל הַדֹּלֶת אוֹ אֶל הַמְּזוּזָה וְרָצַע אֲדֹנָיו אֶת אָזְנוֹ בַּמַּרְצֵעַ
וַיַּעֲבֹדוּ לְעֹלָם

חוק האמה - שמות עשרים ואחד

האמה לא יוצאת לחופשי כמו העבד העברי
[אלא אם הוכח כי הוזנחה קשות על ידי אדוניה]

וְכִי יִמְכֹּר אִישׁ אֶת בִּתּוֹ לְאָמָה לֹא תֵצֵא פִצָּאתָ הָעֶבְדִּים
אִם רָעָה בְּעֵינֵי אֲדֹנֶיהָ אֲשֶׁר לֹא יַעֲדָה וְהִפְדָּה
לְעַם נִכְרִי לֹא יִמְשַׁל לְמַכְרָהּ בְּבִגְדוֹ בָּהּ
וְאִם לָבְנוּ יִיעֲדָנָה כַּמִּשְׁפָּט הַבָּנוֹת יַעֲשֶׂה לָּהּ
אִם אֶתְרַת יִקַּח לוֹ נְשִׂאָה כְּסוּתָהּ וְעִנְתָּהּ לֹא יִגָּרַע
וְאִם שָׁלַשׁ אֵלֶּה לֹא יַעֲשֶׂה לָּהּ וַיֵּצֵאָה חָנֹם אִין כֶּסֶף

בעוד תורת ישראל מבדילה **בין עבד עברי ובין אמה**
 ולא מאפשרת לאמה לצאת לחופשי כמו העבד
ספר דברים מבטל את ההבדלה בפרק ט"ו

**וְהָיָה כִּי יֹאמַר [העבד העברי] אֵלַיךְ לֹא אֶצֵּא מֵעִמִּי
 כִּי אֶהְבֶּךָ וְאֶת בֵּיתְךָ כִּי טוֹב לוֹ עִמִּי
 וְלִקְחֹת אֶת הַמֶּרְצֵעַ וְנִתְּנָה בְּאָזְנוֹ וּבִדְלֹת
 וְהָיָה לְךָ עֶבֶד עוֹלָם וְאִף לְאַמְתְּךָ תַּעֲשֶׂה כֵן**

האם לדעתך סביר
 כי יהוה אלהי העברים
 יחליט לשנות את דעתו
 בענין חוק האמה

או יותר סביר כי זייפני ספר דברים שינו
 את חוק זה בזדון כדי **לעודד פירוק משפחות**
בדיוק כפי שנעשה בימינו על ידי מדינת השטן
 האוכפת חוקי משפחה מרושעים המאפשרים לאשה
 לפרק את משפחתה ולהתעלל בגבר ולנצלו כמו עבד

ואמנם דברים לא **מכריז ישירות** כי האמה רשאית
 לעזוב אך מסביר בעקיפין שהיא רשאית לעזוב
 כי לפיו האמה נשארת אצל אדוניה
 רק אם בא לה להישאר

אציין כי רבנים יהודים בחרו
 לעוות את חוק העבד העברי
 ופירשו כי העבד העברי
לא באמת ישאר עם אדוניו לשארית חייו
 גם אם כן בחר להישאר
 אלא יצא לחופשי בשנת היובל

אך אין בפירוש זה שום הגיון
 מאחר ובתורה מוסבר כי העבד
 ישאר עם אדוניו אם אדוניו נתן לו
 אשה אשר ילדה לו ילדים מאחר
 והם נשארים עם האדון
 והעבד בוחר להישאר עמם

לפי פירוש הרבנים
 בשנת היובל העבד חייב לעזוב את אדוניו
 ובכך להפקיר את אשתו ואת ילדיו עם האדון
 וזאת גם אם העבד מעוניין להישאר עמם

התורה מדגישה כי העבד לא ייצא אם בחר כך
 לכן גם בשנת היובל העבד העברי לא יוצא לחופשי
 אם בחר להישאר עם אדוניו עם אשתו ועם ילדיו

כי

תקונה.

עבד עברי

שש שנים יעבד

ובשבועת יצא

לחפשי

חנם

סתירות ספר דברים לתורת ישראל עיוות דיני מוות בספר דברים

התורה מצווה על חטאים מסוימים עונש מוות
לדוגמא אדם אשר רצה בזדון חייב להיהרג
ואדם אשר קילל או הכה
את אביו ואת אמו יהרג

מכה
איש ומת
מות יומת
ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום
אשר ינוס שמה וכי יזד איש על רעהו להרגו
בערמה מעם מזבחי תקחנו למות
ומכה אביו
ואמו מות
יומת וגנב
איש ומכרו
ונמצא בידו מות יומת
ומקלל אביו ואמו
מות יומת

אך **בספר דברים** לאורך נאום
הדמות המתחזה להיות משה
הוכנסו שינויים גם בדינים
הנוגעים **לחיים ומוות**

שינויים אלה מסיטים את העם
לרצוח איפה שאסור לרצוח
ולהצדיק רצח של חפים מפשע
ולהיות עם של רשעים מתחסדים

לדוגמא בעוד יהוה בתורה מצוה להמית
אדם אשר **הכה** או **קילל** את הוריו
ספר דברים המתחזה לספר ביאורים
מוסיף חוק חדש כי יש להמית כל ילד
לא ממושמע אשר לא שמע בקול הוריו

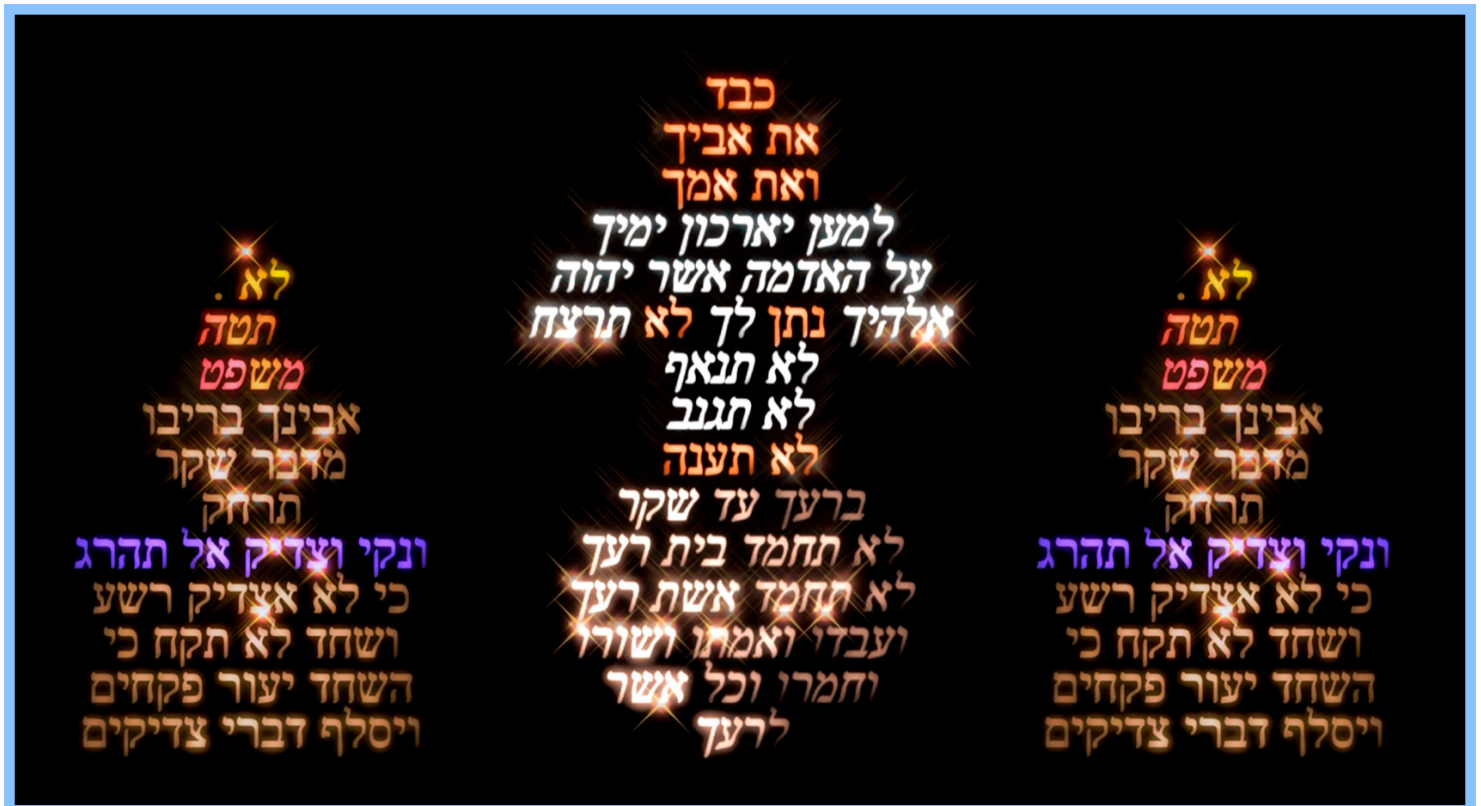
במציאות חלק בלתי נפרד מחינוך הילד
הוא ההתמודדות עם אי ציותו להוריו
שהרי טבעו של הילד הוא לא לציית
ולכן לא רק שהחוק בספר דברים מתנגש עם התורה
אלא גם נחשף כחוק לא מעשי ולכן גם לא אלהי
ואין זה הגיוני כי ילד עקשן אשר סירב להוריו
ואינו מסדר את החדר יומת על ידי הקהילה

אם עם ישראל היה הולך לפי חוקי ספר דברים
וסוקל כל ילד בישראל אשר לא ציית להוריו
מהר מאוד לא היה נשאר הרבה מהעם הזה
ואולי דילול זרע ישראל אכן היה הרעיון
מאתורי זיוף המצוה המרושעת הזו

תורה - שמות עשרים ואחד
ומִכָּה אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוֹמָת
... וּמִקָּלָל אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוֹמָת

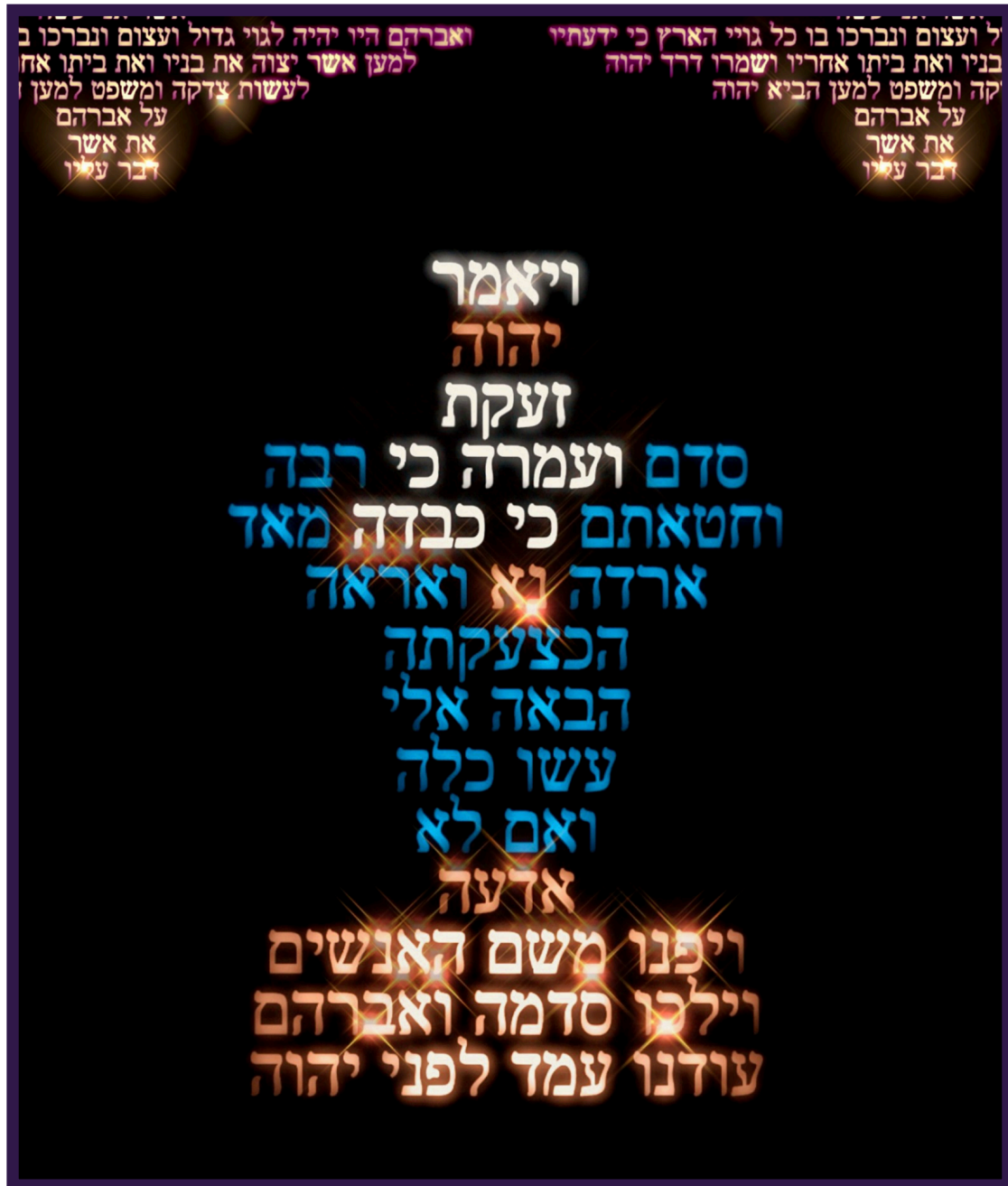
ולעומתה - דברים פרק כ"א
כִּי יִהְיֶה לְאִישׁ בֶּן סוֹרֵר וּמוֹרֶה
אִינָנוּ שִׁמְעַ בְּקוֹל אָבִיו וּבְקוֹל אִמּוֹ
וַיִּסְרוּ אוֹתוֹ וְלֹא יִשְׁמַע אֲלֵיהֶם
וַתִּפְשׁוּ בוֹ אָבִיו וְאִמּוֹ
וְהוֹצִיאוּ אוֹתוֹ אֶל זִקְנֵי עִירוֹ וְאֶל שַׁעַר מְקוֹמוֹ
וְאָמְרוּ אֶל זִקְנֵי עִירוֹ בְּנֵנוּ זֶה סוֹרֵר וּמוֹרֶה
אִינָנוּ שִׁמְעַ בְּקוֹלֵנוּ זֹלִל וְסֹבֵא
וּרְגָמָהוּ כָּל אַנְשֵׁי עִירוֹ בְּאַבְנִים וּמֵת

בעוד בתורה יש להורים זכות להמית
את ילדם רק אם הילד הכה או קילל אותם
ספר דברים מרחיב זאת לכל ילד לא ממושמע

מצוות יהוה **לכבד** את הוריו למען תאריך ימים
אין כוונתה כי יש **לרצוח ילד** במידה ולדוגמא
התעלם מהוריו ולא סידר את החדר אלא
כיבוד הורים נעשה דרך **התנהלות מכובדת**
כי הילדים מפגינים כלפי חוץ את החינוך מהבית
לכן **המכבד** הוריו יכבד אותם בהתנהגותו
הוא לא **ירצח** ולא **ינאף** ולא **יגנוב** ולא **ישקר**
ולא **יחמוד** את בית רעהו - אלא יהיה **אדם ישר**
זו המשמעות האמיתית של כיבוד הוריו
אף אם הם לא מכבדים את חוקי יהוה
ואף מעודדים אותך לעשות הפוך

סתירות ספר דברים לתורת ישראל המשך עיוות דיני מוות בספר דברים

צעקת הכלה

בספר בראשית מסופר כי יהוה ירד
 לבדוק את ערי **הרשעים** סדום ועמורה
[אשר לדעתי הסבירות גבוהה כי הם היו
ילדי מקהלה תמימים יחסית לדור שלנו]
 לראות אם אנשי העיר אכן עשו
 את הזוועות אשר הגיעו לאוזניו
מצעקתה של הכלה

אֶרְדָּה נָא וְאֶרְאֶה הַפְּעֻקֹתֶיהָ הַבָּאָה אֵלַי עָשׂוּ כָּלָה

התורה לא מפרטת על מה **צעקה הכלה** בסדום
 אך מאחר והכלה צעקה לאלהים על היותה כלה
 אפשר להניח כי המצב נכפה עליה
 תחת הנסיבות האכזריות ביותר
 ולא צריך דמיון רב כדי להבין
מהן הנסיבות האכזריות ביותר
 כי אפשר פשוט לקרוא על כך בספר דברים
 אשר ממציא חוק חדש לעם ישראל לפיו
 יש למסור קורבן אונס לאנס להיות אשתו

מה דעתך

האם זו סיבה מספיק טובה עבור אשה
 לזעוק אל הבורא בבכי על היותה כלה

מתוך ספר דברים פרק כ"ב

כִּי יִמָּצָא אִישׁ נֶעֱרַ
 בְּתוּלָה אֲשֶׁר לֹא אֲרָשָׁהּ
 וּתְפָשָׁה וְשָׁכַב עִמָּה וְנִמְצְאוּ
 וְנָתַן הָאִישׁ הַנֶּשֶׁכֶּב עִמָּה לְאָבִי הַנֶּעֱרַ
 חֲמִשִּׁים כֶּסֶף [מוהר בתולות]
 וְלֹא תִהְיֶה לְאִשָּׁה
 תַּחַת אֲשֶׁר עָנָה

תחת חוקיו החדשים של ספר דברים
 אם נערה בתולה עברה אונס קשה
 פה לא נגמר הסיוט שלה
 אלא פה הוא רק מתחיל
 כי היא תצטרך
 לבלות את זמנה עם האנס
 לשארית חייו בתור אשתו

ובניגוד לשקרים הצבועים
 של יהודים יראי חז"ל לעניין זה
 המנסים לטייח את הרוע בגזרה
 הספר לא נותן לנאנסת או לאביה
 שום אפשרות לסרב לשידוך זה

היהודים יראי חז"ל מבלבלים
את החוק המטיב עם האנס בספר דברים
עם חוק אחר מתוך תורת ישראל בספר שמות
לפיו אם נערה בתולה שכבה מרצונה עם גבר
עליו למהר ולקחת אותה להיות אשתו
ושם החוק מאפשר לאביה לסרב לו

אין בשום אופן להשוות בין המקרים
שהרי בעוד בתורה מדובר במקרה בו בתולה
שכבה מרצונה עם זה אשר היא חשקה בו
בספר דברים מדובר במקרה של פשע
בו רשע חטף את גופה של בתולה
ואנס אותה נגד רצונה

בעוד התורה מצווה עונש מוות על גנבת אדם
ספר דברים מעניק פרס לאנס אשר
גנב את גופה של בתולה ממנה

שמות פרק עשרים ואחד
וַגֵּב אִישׁ וּמָכְרוּ וַנִּמְצָא בְיָדוֹ מוֹת יוֹמָת

מצוה זו מהתורה להמית גנב אדם תקפה לנשים
וגברים כאחד בדיוק כמו המצוה לא תרצח

לפי התורה אם גנבת את גופו של אדם אחר
 [ובין אם] הנך מחזיק בו [ובין אם] מכרת אותו
עונשך הוא מוות ולא פרס לשמור אותו לעצמך

כשתחיל לדון על המצוה המרושעת
 אשר ספר דברים מוסיף על מצוות התורה
 תגלה לתדהמתך כמה אנשים מצדיקים אותו
 מבחינתם זה צודק וראוי לתת את הנאנסת לאנס
 אך האם לדעתך זהו חוק אלהי וצודק

דמיין כי הנך נער החי בישראל
 בדור בו נאכף חוק ספר דברים

הנך מאוהב בנערה בתולה יפה והיא מאוהבת בך
 הוריהם הבחינו בכך ומדברים ביניהם על חתונה
 שניכם מתכננים את העתיד בשיחות נפש ארוכות
 פגשת את אביה וקיבלת את אישורו לקחת את ידה
 אתה מתכנן להציע לה נישואין בשבת בערב

אך בשבת בצהריים בדרך הביתה
 הנערה נתפסה על ידי חבורת בריונים
 נגררה אל הפרדס ושם נאנסה במשך שעות
 הבריונים קרעו את בגדיה וחיללו אותה קשות

בכל מקום בעולם בו יש
כבוד בסיסי לבני אדם
חבורת האנשים תיתפס
תעמוד למשפט ותומת

אך בישראל תחת חוק ספר דברים
קורבן האונס האומללה תינתן לאנס
כפרס להיות אשתו עד סוף ימיו
ללא הסכמתה וללא הסכמת הוריה

רשעים מתחסדים רבים מתרצים כי
זו טובתה של הנאנסת להימסר לאנס
אך כמה קל להגיד את זה כשזו לא הבת שלך
וכשזה לא אתה שצריך לבלות את שארית חייך
עם האדם אשר חילל את גופך והתעלל בך

אשה אשר נאנסה לא תרצה לבלות
אף לא שניה אחת נוספת עם האנס שלה
אך ליהודים הצבועים יש עזות מצח לשקר
ולהסביר כי החוק הזה תקף רק אם היא מסכימה
אף כי הם לא יוכלו לגבות את דבריהם בכתוב
כי ספר דברים לא מכפיה את החוק להסכמתה

יראי חז"ל הצבועים יסבירו
שזו טובתה של הנאנסת להיות
אשתו של האנס שלה כי ערכה ירד
בעקבות האונס ואף אחד לא ירצה אותה

אמנם זה נכון כי ערכה של כל נערה
יורד משמעותית כאשר היא כבר לא בתולה
אך כל נאנסת אשר נותרה בה אנושיות כלשהי
תעדיף להישאר רווקה בבית הוריה
מאשר לבלות דקה אחת נוספת
בקרבת הפושע שאנס אותה

הרשעים המתחסדים יוסיפו להסביר
כי לתת נאנסת לאנס זה עונש לאנס

אך אף אם נניח כי זה עונש לאנס
לקבל את הבתולה היפה בה חשק
ואשר אותה הוא אנס באכזריות
כמה אטום לב צבוע ורשע
צריך להיות אדם כדי להאמין
שזה צודק להעניש אנס על ידי
מסירת הקורבן שלו חזרה לידי

שאלה

האם לפי ראשם החולני של המתרצים
כריתת יד הנאנסת כדי להרביץ לאנס
תהיה גם היא מוצדקת

הצדקת השלכת קורבן אונס
חזרה אל המתעלל אשר אנס אותה
להיות אשתו וכך כביכול להענישו
מדגים לנו באיזו קלות דעת
בני אדם אטומי לב ורשעים
ימהרו להצדיק פשע נתעב
אם הפשע מקובל חברתית

האם לדעתך סביר כי אלהים ידרוש ממך
להעניש פושע על ידי עינוי הקורבן שלו

אך פה חוקי סדום ועמורה
של ספר דברים לא נגמרים
כי במקרה והבתולה נאנסה
בזמן שכבר היתה מאורסת
הספר מצוה לרצוח אותה
אם לא שמעו את קריאתה לעזרה

דברים כ"ב

כִּי יִהְיֶה נֶעֱר בְּתוֹלָה מֵאַרְשָׁה לְאִישׁ וּמִצָּאָה אִישׁ
 בְּעִיר וְשָׁכַב עִמָּה וְהוֹצֵאתָם אֶת שְׁנֵיהֶם אֶל שַׁעַר
 הָעִיר הַהוּא וְסִקְלָתָם אֹתָם בְּאֲבָנִים וּמָתוּ
 אֶת הַנֶּעֱר עַל דְּבַר אֲשֶׁר לֹא צָעָקָה בְּעִיר
 וְאֶת הָאִישׁ עַל דְּבַר אֲשֶׁר עָנָה אֶת אִשְׁתּוֹ רַעְהוּ

שים לב כי הספר מסביר שהנערה
 נאנסה במילה עָנָה [את אִשְׁתּוֹ רַעְהוּ]

אני מציין זאת משתי סיבות
 אחת היא כי יהודים רבים נוהגים
 לשקר ולספר כי כביכול לא מדובר פה באונס
 וכי לפי הספר סוקלים אותה כי נאפה מרצונה

הסיבה השניה היא להדגים
 את הרשעות הבלתי נתפסת בספר דברים
 אשר באופן ברור מסביר כי הנערה נאנסה
 כלומר לא שיתפה פעולה מרצונה החופשי
 אך עדיין מצוה לרצות אותה כאילו פשעה

ספר דברים מצוה לרצות
 קורבן אונס חפה מפשע

יהודים מצדיקים את רצח הנאנסת
בהסבר לפיו זו חובתה לצעוק לעזרה
אך כמה קל לתרץ בצביעות את הספר
כאשר זה לא אתה שעבר את האונס

מה אם האנס השתיק את הנאנסת
הצמיד סכין לגרונה או אטם את פיה
ומה אם היא קפאה מתוך פחד מוות

ולמה זייפני ספר דברים
לא חשבו על האפשרויות הללו
אשר הן מאוד סבירות במצב של אונס

אך אולי יותר נכון להניח
כי הם דווקא כן חשבו עליהן
ולכן העדיפו לשנות את החוק
כך שיביא את עם ישראל
לרצוח קורבנות תמימים
ולהפוך לעם של רוצחים ורשעים מתחסדים

האם הגיוני בעיניך כי אלהי ישראל היה
מצוה אותך להמית נערה תמימה שעברה אונס

יש המתרצים כי אין להרוג אנס
מאחר וכתוב בספר בראשית כי
יעקב לא היה מרוצה מכך
שבניו רצחו כפר שלם על
אונס בתו דינה על ידי שכם

אך רצח כל הגברים בכפר
על אונס של נערה אחת
לא תואם לחוק התורה הדורש מוות
רק לאלו אשר היו מעורבים בפשע
אז ברור למה יעקב היה נסער ומודאג

ופה חשוב להדגיש
כי אין לקחת את מעשי
בני האדם בתורה כחוק

כאשר קוראים תורה
יש חובה להפריד בין
מעשי בני האדם בה
ובין מצוות האלהים

אשר הן המצפון היחיד אל האמת והצדק

סתירות ספר דברים לתורת ישראל המשך עיוות דיני מוות בספר דברים

האם יש לרצוח
נערה אשר זנתה
תורה לעומת דברים

ויקרא עשרים ואחד - בת כהן
ובת איש כהן כי תחל לזנות
את אביה היא מחללת באיש תשירף

...
וגם מצוה אל כלל בנות ישראל
אל תחלל את בתה להזנותה ולא
תזנה הארץ ומלאה הארץ זמה

ולעומת זאת - דברים פרק כ"ב
מצוה כללית אל כלל בנות ישראל
ואם אמת היתה הדבר הזה לא נמצאו בתולים לנער
[כל נערה שהיא] והוציאו את הנער אל פתח בית
אביה וסקלוה אנשי עירה באבנים ומתה

האם הנך מבחין **בהבדל** בין התורה ובין ספר דברים

תורת ישראל מצוה להמית בת כהן אשר זנתה
זאת בגלל הפגיעה במעמדו הקדוש של אביה

והתורה אמנם גם
מזהירה את כלל העם
שלא להזנות את בנותיהם
אך אין בתורה שום עונש
לנערה רגילה בישראל
אשר היא לא בת כהן
אם זנתה

אלא להיפך התורה מורה במקרה בו נערה רגילה
בישראל זנתה ושכבה עם גבר מחוץ לנישואין
כי עליו למהר ולקחת לו אותה לאשה
בכך התורה מספקת פתרון מעשי ומוסרי
במקרה בו נערה שוטה זנתה עם גבר
ונתנה לו את בתוליה לפני חתונה

אם כוונת התורה היתה להמית כל נערה אשר זנתה
כפי שמוצג לנו בספר התעמולה המזויף דברים
אז החוק בתורה המצוה להמית בת כהן שזנתה
היה הופך להיות חוק מיותר לגמרי ולכן
עצם קיומו של חוק בת הכהן בתורה מצביע על
כך שהחוק בספר דברים אכן זויף והוסף במרמה

**בנוגע לנשים רגילות בישראל יהוה מצוה
עונש לאשה נואפת אשר בגדה בבעלה**

**אך כאשר מדובר בבתולה תמימה אך שובבה
שברוח שטות שכבה עם בחיר ליבה לפני חתונה
התורה מצוה בספר שמות פרק עשרים ושנים כך**

**וְכִי יִפְתָּה אִישׁ בְּתוּלָה
אֲשֶׁר לֹא אָרְשָׁה וְשָׁכַב עִמָּה
מָהָר יִמְהַרְנָה לוֹ לְאִשָּׁה**

**כלומר הנה שוב ספר דברים
מצוה לרצוח איפה שאסור לרצוח
והפעם לרצוח כל נערה בישראל
אשר בעלה לא מצא לה בתולין**

**דמיין נערה בתולה שנאנסה
ובחרה לשמור על כך בסוד
שהרי **ספר דברים** נותן לה סיבה
מאוד טובה לשמור על כך בסוד שהרי
הספר מצוה לתת אותה לאנס שלה לאשה
או אף לרצוח אותה אם היתה כבר מאורסת
ולא שמעו את קריאתה לעזרה מסיבה כלשהי**

לא רק שחוק ספר דברים
מעודד אונס של בתולות
כי הוא מעניק אותן כפרס לאנס
אלא גם סביר להניח כי נשים רבות בישראל
בחרו לשמור על האונס שלהן בסוד כדי להגן
על עצמן מהקהילה המטורפת בה הן חיות

ובאופן טבעי הסוד התגלה לאחר חתונתן

ולפי ספר דברים יש להמית כלה
אשר לא נמצאו לה בתולין

האם הנך רואה את המלכודות
אשר הטמינו הרשעים אשר
זייפו את ספר דברים

ואף כי הסיכוי הוא קלוש
יתכן כי הזייפנים לא חשבו על
ההשלכות של החוקים אותם זייפו
וכי המלכודת הזו לנשות ישראל נוצרה כך במקרה
אחרי הכל כשמזייפים ספר ומדברים בשם אלהים
קשה לחשוב על כל הזויות ועל כל ההשלכות

הערה חשובה לגבי עונש מוות בתורה

יהוה בתורת ישראל אמנם מצוה
עונש מוות במקרים מסוימים
אך גם מאפשר לשופט העברי
להמיר את העונש **בכופר**
כלומר בקנס כספי
וההמרה לקנס כספי מותרת בכל המקרים
בהם יהוה מצוה עונש מוות בתורת ישראל
וזאת מלבד מהמקרים הבאים

- **מכשפה** -

- **זובח לאלהים אחרים** -

- **רוצח אשר רצח בזדון** -

- **אדם אשר שכב עם בהמה** -

במקרים אלה יהוה מחייב
להרוג ואין אפשרות **כופר**

יהוה גם מחייב משפט צדק לפני כל **עונש מוות**
ולהביא אל המשפט שני עדים אמינים לפחות
וגם ההוצאה להורג עצמה מתבצעת
בנוכחותם של שני עדים לפחות

שמות עשרים ואחד

וְאִם שׁוֹר נִגַּח הוּא מִתְמַל שְׁלֹשִׁים וְהוֹעֵד בְּבַעְלִיו
וְלֹא יִשְׁמְרֵנוּ וְהַמִּית אִישׁ אוֹ אִשָּׁה
הַשׁוֹר יִסָּקֵל וְגַם בְּעַלְיוֹ יוֹמֵת

אִם כֹּפֵר יוֹשֵׁת עָלָיו
וְנָתַן פֶּדִין בְּכֶשֶׁף
כָּכָל אֲשֶׁר יוֹשֵׁת עָלָיו

...

וְכִי יִזְדֹּא אִישׁ עַל יְרֵעָהּ לְהַרְגוֹ בְּעֶרְמָה
מֵעַם מִזְבְּחֵי תִקְחֵנוּ לָמוֹת [דוד-אוריה]

שמות עשרים ושנים

מִכִּשְׁפָּה לֹא תִחְיֶה

...

זִבְחֵ לְאֱלֹהִים יִתָּרֵם בְּלִתִּי לִיהְוֶה לְבַדּוֹ

...

כָּל שֹׁכֵב עִם בְּהֵמָה מוֹת יוֹמֵת

ויקרא עשרים ושבעה

כָּל תֵּרֶם אֲשֶׁר יִתָּרֵם מִן הָאָדָם
לֹא יִפְדֶּה מוֹת יוֹמֵת

במדבר שלשים וחמישה
 ולא ימות הרצח עד עמדו לפני העדה למשפט

...
 כל מכה נפש
 לפי עדים ירצח את הרצח
 ועד אחד לא יענה בנפש למות

...
 ולא תקחו כפר לנפש
 רצח אשר הוא רשע
 למות כי מות יומת

בחלק השלישי של הספר
 אדגים איך אליל היהודים רמב"ם
 מחלל ומבזה את חוק תורת ישראל
 ומורה למאמיניו יראי חז"ל
 לרצוח את המזלזלים בחז"ל

רע-מב"ם מסביר למאמיניו כי יש
 לרצוח אותנו ישירות או בעקיפין
 ולא צריך עדים ולא התראה
 ולא משפט

ואם
אסון
יהיה
ונתתה נפש

תחת
נפש

עין

תחת

עין שן

תחת

שן

יד

תחת יד

רגל תחת רגל

כזיה תחת כזיה

פצע תחת פצע

חבורה תחת חבורה

כל
מכה נפש
לפי עדים
ירצח את הרצח
ועד אחד לא יענה
בנפש למות ולא תקחו כפר
לנפש רצח
אשר הוא
רשע למות
כי מות יומת

כל
מכה נפש
לפי עדים
ירצח את הרצח
ועד אחד לא יענה
בנפש למות ולא תקחו כפר
לנפש רצח
אשר הוא
רשע למות
כי מות יומת

סתירות ספר דברים לתורת ישראל **שעבוד בני ישראל לאדם**

איך ספר התעמולה דברים הפיל את העם חזרה
מטה אל תודעה של עבדי אדם נחותים ורעים

המאמינים בספר דברים
מאמינים כי מותר לשים
את עם ישראל עבדי יהוה
להיות עבדי אדם נחותים למלכי אדם

הם לא ממש יודו בכך
וגם לא יקראו לזה ככה
אבל הם מאמינים שאלהים ציוה על בני ישראל
מלך אדם אשר ישלוט בהם עד סוף הדורות
כך שהם למעשה בהכחשה לגבי מהו מלך

לעומתם אלו אשר מודעים
ודוחים את ספר דברים **כמזויף**
ומקדשים רק את תורת ישראל
מבינים כי גורלו של עם ישראל
לפי ברית יהוה בתורת ישראל

הוא לחיות חופשיים בארצם
רק תחת הבורא והאדון יהוה
חופשיים מרודני אדם
מתוקיהם ומיסיהם

אם אספסוף בדור רע מסוים
בחר להמליך מלך על ישראל
אין זה הופך את הדבר לחוקי

יש להתרומם מהקופסא הקטנה
ומהקבר התודעתי בו קברו אותנו
ולהסתכל על התמונה הגדולה מלמעלה

יהוה הוציא את עמו בני ישראל העברים
מעבדות למלך אדם במצרים כדי להיות
עבדי יהוה

ולא כדי לשים אותם שוב להיות
עבדי אדם נחותים למלך אדם בישראל

בדורנו עבדות אדם מוצגת
במסווה ובעורמה כעולם חופשי
לכן קשה לרובנו לראות ולהבין
כמה ההבדל משמעותי וקיצוני

בין חיים עלובים תחת מדינה
 תחת מה שאדוני האדם בדורנו
 מציעים לעם ישראל בתור שגרה
 ובין חיים של אדם חופשי באמת
 החי רק תחת חוקי הבורא אלהיו
 ללא שלטון אדם מעליו
 ללא חוקי אדם
 ללא מיסי אדם
 ועל אדמה פרטית שלו
 עליה הוא לא משלם מיסים
 עצמאי חזק ולכן גם בריא רוחנית
 מחובר היטב הן אל האדמה והן אל השמים

בתוך המערכת הנוכחית של המטריקס הרעיל
 קשה מאוד לדמיין ולהבין מהם חיים אמיתיים
 וכשלא יודעים אף מה נשדד גם לא ממש אכפת

המערכת הנוכחית מגדלת דור אחר דור
 של עבדי אדם נחותים ועלובי חיים
 המשוכנעים כי העליבות של חייהם
 היא קידמה
 ומשוכנעים כי הם צריכים שמרטף הנקרא מדינה

ספר דברים זויף בראש ובראשונה
 כדי להצדיק וגם לקדש מלכות אדם
 על עם ישראל
 ולכן העביר בניסוחו את הממלכה
 מיהוה אלהי העברים למלך אדם בשר ודם

בתורת ישראל העברית
 ארץ ישראל מוגדרת כממלכת כהנים
 ממלכה בה כל הסמכות לגבי חוק הארץ
 היא בידיים של הכהנים הלויים מזרע אהרן
 המשרתים רק אדון ומלך אחד הנקרא יהוה

אך בספר דברים ארץ ישראל
 מוגדרת מחדש כממלכתו
 של מלך אדם בשר ודם

כפי שתראה בספרי ההמשך לספר דברים
 מלכי האדם מרשים לעצמם לנהל את הכהנים
 לפטר ולמנות כהנים ואף להרוג אותם
 והעם מוגדר כעבדיו של מלך האדם

זאת בעוד בתורה הממלכה היא של יהוה
 והסמכות להורות את חוקיו היא של כהניו בלבד

בספר דברים למעשה רואים הפיכה שקטה
בה הן הממלכה והן החוק עוברים לידי
של רודן אדם

שמות פרק תשעה עשר
וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי מִמְּלֶכֶת כְּהִנִּים

במדבר פרק שלישי
וְאַתֶּם אֶהְרֹן וְאַתֶּם בְּנָיו תִּפְקֹד וְשִׁמְרוּ אֶת כְּהֻנַּתְכֶם
וְהִזְרֵה קִרְב יוֹמָת

שמות פרק עשרים וארבעה
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה עֲלֵה אֵלַי הִקָּרָה וְהָיָה שְׁמִי
וְאֶתְנָה לָּךְ אֶת גִּלְתֵּי הָאֶבֶן וְהַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה אֲשֶׁר
כָּתַבְתִּי לְהוֹרָתָם

ויקרא פרק עשירי
וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל אֶהְרֹן לֵאמֹר
יִין וְשֹׁכֵר אֵל תִּשָּׁת אֶתָּה וּבְנֶיךָ אִתְּךָ
בְּבָאֲכֶם אֶל אֶהֱל מוֹעֵד וְלֹא תִמְתּוּ חֻקַּת עוֹלָם
לְדֹרֹתֵיכֶם וְלִהְבֵּדִיל בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין הַחֹל
וּבֵין הַטָּמֵא וּבֵין הַטָּהוֹר וְלִהְיוֹת אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת כָּל הַחֻקִּים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֲלֵיהֶם בְּיַד מֹשֶׁה

ולעומת התורה - דברים פרק י"ז

[**הממלכה** והסמכות על **החוק** עוברים אל הרודן]
וְהָיָה כְּשִׁבְתּוֹ [של מלך האדם] עַל כֶּסֶּא מַמְלַכְתּוֹ
וְכָתַב לוֹ אֶת מִשְׁנֵה הַתּוֹרָה הַזֹּאת
עַל סֵפֶר מַלְפָּנֵי הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם

כלומר עתה מלך האדם הוא זה **שיכתוב** את החוק

לְמַעַן יֵאָרִיךְ יָמָיו עַל מַמְלַכְתּוֹ הוא ובניו [דברים י"ז]

יראי חז"ל יטענו כי מלך האדם כביכול **לא באמת**
 שולט על הכהנים ועל החוק ועל אזרחי הארץ
אך התנ"ך אותו הם מקדשים מראה הפוך

שמואל א' פרק ח' - העם עבדים למלך אדם
וְאַתֶּם [ישראל] תִּהְיוּ לוֹ [למלך האדם] לְעֶבְדִּים

שמואל ב' פרק ח' - המלך מנהל את הכהנים
וּבְנֵי דָוִד כֹּהֲנִים הָיוּ

[דוד לא היה זרע אהרן ולכן זהו פשע שעונשו מוות]

מלכים א' פרק ב' - המלך מנהל את הכהנים
וַיִּגְרֹשׁ שְׁלֹמֹה אֶת אֲבִי־תָר מִהָיֹוֹת כֹּהֵן לַיהוָה
[פשע שעונשו בתורה הוא מוות לשלמה]

מלך המולך על ממלכה שולט בה
 הוא הקובע את החוק ואוכף אותו
 נתיניו הם עבדיו וכפופים לחוקיו
 המלך שולט על הצבא ועל המשטרה
 וכל אדמות הממלכה כפופות לשיפוטו
 מלך הוא שליט ואינו נשלט על ידי נתיניו
 לכן למרות התפיסה
 השגויה והנבערת בימינו
 לגבי מהו מלך ומהי ממלכתו
 נתיני המלך הם המשרתים אותו
 ולא ההיפך

ובעוד בתורת ישראל העברית
 יהוה הוא המוגדר כמלך ישראל
 בשירת משה והעם בספר שמות
פרק חמישה עשר

יהוה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד

כל ספרי התנ"ך החל מספר דברים
 מציגים מציאות אחרת לגמרי
 בה שליט אדם על ישראל
 עושה כרצונו בממלכה

מניסיוני עם יהודים יראי חז"ל הם
 עשויים לטעון כי כאשר בספר דברים
 כתוב על מלך האדם החדש - **מִמְלַכְתּוֹ**
 זה כביכול **לא באמת** אומר
 שממלכתו היא **בבעלותו**

בתשובה יש לשאול אותם
 האם על אותו משקל לשוני
ביתו של אדם הוא **לא באמת ביתו**
ואשתו של אדם היא **לא באמת אשתו**

ואם הממלכה היא לא בבעלות המלך
 איך יתכן כי רואים בספרי התנ"ך
 אותם יראי חז"ל כביכול מקדשים
 כי **המלך הרוצח שלמה** הרשה לעצמו
 למסור משטחי ארץ ישראל הקדושים
 למלך נוכרי זר - כדי להסתחבק איתו
מלכים א' פרק ט'

אֲזַיְתֵן הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה לְחִירָם
עֲשָׂרִים עִיר בְּאֶרֶץ הַגָּלִיל

האם תוכל לתת אדמה שלא **בבעלותך** למישהו אחר

מעבדות למלך אדם במצרים לעבדות למלך אדם בישראל

סיפור מרכזי בתורת ישראל
הוא הצלת בני ישראל **מעבדות למלך אדם**
והבאתם אל הארץ אשר הובטחה לאבותם

יהוה אלהי העברים
חילץ את עמו משיעבוד לאדם
כדי שיהיו עבדי הבורא
וילכו רק בחוקי הבורא

תורת ישראל מסתיימת בספר במדבר
כאשר ישראל מגיעים אל ארץ העברים

לא ידוע מה קרה לאחר מכן
מאחר וכל הספרים החל מספר דברים
זויפו כחלק מתעמולת אויבי ישראל
לשעבד את העם חזרה למלכי אדם
לנצלם במיסים עד סוף הדורות
ולשמר אותם מושחתים מוסרית
כדי שיהיו חלשים וקלים לשליטה

בספר דברים הדמות המתחזה למשה
טוענת כי יהוה איפשר לראשונה לעמו
להשתעבד [שוב] למלך אדם כמו במצרים
אם מתחשק להם להיות ככל הגויים סביבם

מתוך ספר דברים פרק י"ז
וְאָמַרְתָּ אֲשִׁימָה עָלַי מֶלֶךְ כָּכָל הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר סְבִיבֹתַי שׁוֹם תָּשִׂים עָלָיו מֶלֶךְ

לעומת ספר דברים
הבורא יהוה בתורת ישראל
מזהיר את עבדיו עם ישראל
לא ללכת בדרכי הגויים
אלא ממש להבדל מהם

שמות שלוש ושלשה
וְלֹא תַעֲשֶׂה כַּמַּעֲשִׂיָּהֶם

ויקרא עשרים
וְלֹא תֵלְכוּ בַּחֲקֵי הַגּוֹי אֲשֶׁר אָנֹכִי מִשְׁלַח מִפְּנֵיכֶם

...
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
הִבְדַּלְתִּי אֶתְכֶם מִן הָעַמִּים

במדבר שלושים ושלשה

יהוה פוקד על עם ישראל לנקות
את ארץ אבותם מהגויים אשר חיו בה
או להיענש כפי שתכנן להעניש את הגויים

ואם לא **תורישו** את יושבי הארץ מפניכם
וקהיה אשר תותירו מהם לשכים בְּעֵינֵיכֶם
ולצנינם בצדיכם
וצַרְרוּ אֶתְכֶם עַל הָאָרֶץ אשר אתם יושבים בה
וקהיה כְּאִשֶּׁר דָּמִיתִי לַעֲשׂוֹת לָהֶם אֲעֲשֶׂה לָכֶם

האם מפסוקים אלה מהתורה
יהוה נשמע לך כמו אל אשר
יגיד לעמו בהמשך כי אם
בא להם להיות ככל הגויים
אז פתאום אין לא בעיה עם זה

האם לדעתך סביר כי יהוה יעודד את העם
על ידי נתינת אפשרות לשים מלך אדם
כפי שמוצג בספר דברים
כדי **להידמות לגויים סביבם** אשר אותם
הוא ציוה **לגרש** מהארץ **ולהיבדל** מהם

מאחר ו**ספר דברים** הוא הראשון
 בסדרת **ספרי תעמולה** אשר מטרתם
 היא **לשעבד** את עם ישראל שוב לאדם
 הספר מציג לקורא **אפשרות** למלך אדם

הסיבה פשוטה
 כאשר שודדים אנשים **לאט ובהדרגה**
 הם נוטים לא לשים לב לכך שהם נשדדים

לכן ראשית מוצגת **אפשרות** להשתעבד למלך אדם
 לתת לקורא את התחושה המטעה כאילו איבוד
 החופש והעברת הממלכה לרודן אדם
 היתה בחירה חופשית של בני ישראל
 בהמשך בהדרגה האפשרות הופכת **לחובה**
 עד סוף הדורות כביכול על ידי ציווי יהוה

יש לזכור כי אין שום הגיון בכך
 שיהוה ישחרר את עמו מעבדות
 למלך אדם במצרים להיות עבדיו
 ואז יציע להם לשים את עצמם
 להיות שוב עבדים למלך אדם
 בישראל

אף אלו המתקשים להבין
 כי לפי עקרונות התורה
 מלך ישראל היחיד
 כלומר המחוקק
 הוא רק יהוה
 לא יוכלו להכחיש כי בתורה
 אין מצוה כלומר אין חובה
 על בן ישראל להיות
 משועבד למלך אדם
 או לציית למלך אדם

אפילו בספר דברים אין חובה כזו
 אך בספר דברים ישנה חובה עקיפה
 לציית לכל דברי הכהנים והשופטים
 וכך בערמומיות בספר דברים ישנה
 חובה עקיפה לציית למלך אדם

אלו אשר נמצאים בתודעת
עבד אדם נחות וחסר דעת
 רוצים להיות נשלטים על ידי אדם אחר
 ולכן ישמחו לנשק את רגליו של מלך אדם
 ברגע שיוצג להם כזה - והם היום הנם רבים

ויקרא עשרים וחמישה
כי לי בני ישראל עבדים

ויקרא עשרים וששה
ואתם תהיו לי לעם

שמות פרק עשרים
אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך
מארץ מצרים מבית עבדים

יהוה אלהי העברים הוא היחיד בכל התורה
 המוגדר בתור **המלך החוקי** של עם ישראל

שמות פרק חמישה עשר
יהוה ימלך לעלם ועד

ויקרא תשעה עשר
ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי
ועשיתם אתם אני יהוה

בעוד התורה מצוה לציית **ליהוה**
 ספר דברים מצוה לציית **לאדם**
 שזה מאוד תמוה
 אלא אם מבינים שהספר זויף

דברים י"ז

וְשָׁמַרְתָּ לַעֲשׂוֹת כָּכָל אֲשֶׁר יֹרֹךְ [הכהנים והשופטים = המלך]

...

**וְהָאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה בְּזִדּוֹן לְבַלְתִּי שְׁמַעַ אֶל הַכֹּהֵן
הָעֹמֵד לְשָׁרֵת שֵׁם אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אוֹ אֶל הַשֹּׁפֵט
וּמֵת הָאִישׁ הַהוּא**

לרעיון המופיע בספר דברים
לפיו יש **להרוג** כל אדם אשר
לא ציית לשופט או לכהן
ללא קשר לגבי מה הם דרשו ממנו
אין שום תקדים בתורת ישראל

החוק בספר דברים
המצוה להמית אדם
אף אם סירב לדבר פעוט אשר ציוה שופט
כגון לשלם שקל אחד קנס בגין הפרה קלה
סותר את עקרון עין תחת עין בתורת ישראל
ומעוות את הדין

אך פירצה זו הוכנסה לספר דברים
כדי לאפשר לרודן האדם החדש
לרצוח את מתנגדיו דרך הכהנים והשופטים

אך פה זה לא עוצר
 ספר דברים ממשיך ומעניק לרודן
 סמכות לצאת למסעות כיבושים
 מחוץ לתחומי ארץ ישראל
 לשעבד עמים זרים תחתיו
 ולרצוח אותם אם יעזו להתנגד
 קרא את כל הפרק להבין כי מדובר
 במסעות כיבושים מחוץ לארץ ישראל

דברים כ'

כִּי תִקְרַב אֶל עִיר לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ וְקִרְאתָ אֵלֶיהָ לְשָׁלוֹם
 וְהָיָה אִם שָׁלוֹם תַּעֲנֶנָּה וּפִתְחָה לָךְ
 וְהָיָה כָּל הָעָם הַנִּמְצָא בָּהּ יִהְיוּ לָךְ לַמָּס וְעַבְדוּךָ
 וְאִם לֹא תִשְׁלִים עִמָּךְ וְעָשְׂתָה עִמָּךְ מִלְחָמָה
 וְצִרְתָּ עָלֶיהָ וּנְתַנָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּיָדְךָ
 וְהָכִיתָ אֶת כָּל זְכוֹרָה לְפִי חָרֵב
 רַק הַנָּשִׁים וְהַטָּף וְהַבְּהֵמָה וְכָל אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּעִיר
 כָּל שְׁלָלָה תִּבְזֹז לָךְ וְאָכַלְתָּ אֶת שְׁלָל אֹיְבֶיךָ
 אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָךְ

פשע ניצול צבאות ישראל לכיבוש העולם
 עטוף **בספר דברים** בעטיפת צלופן צבועה
 כאילו יהוה מאשר את זה ולכן כתוב בסוף
 אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָךְ

נשים לב לצביעות זייפני ספר דברים

לשעבד עמים זרים זה לעשות שלום
 כִּי תִקְרַב אֶל עִיר לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ וְקִרְאתָ אֵלֶיהָ לְשָׁלוֹם

האם זה נשמע לך כמו אותו יהוה
 אשר בתורה מסביר לעמו ישראל
בספר ויקרא פרק תשעה עשר
 בְּאֶזְרַח מְכָם יִהְיֶה לָכֶם הַגֵּר הַגֵּר אֶתְכֶם
 וְאַהֲבַתְּ לוֹ כְּמוֹךָ כִּי גֵרִים הָיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

שמות פרק עשרים ושנים
 וְגֵר לֹא תוֹנֶה וְלֹא תִלְחָצֶנּוּ
 כִּי גֵרִים הָיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם

פרק עשרים ושלושה
 וְגֵר לֹא תִלְחָץ וְאַתֶּם יִדְעֶתֶם אֶת נַפְשׁ הַגֵּר
 כִּי גֵרִים הָיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם

המילה גֵר היא לא מה שרבנים יהודים טוענים
 גֵר הוא תושב קבע בארץ לא שלו ולכן לא אזרח

יהוה מזהיר את עמו לא
להתעלל ב**בְּגֵר** היושב בארצו

האם לדעתך אותו יהוה יקרא לעמו
לצאת למסעות כיבושים מחוץ לישראל
כדי לשעבד עמים זרים להיות עבדים

בעוד ספר דברים מצוה **לשעבד עמים זרים**
מחוץ לישראל על ידי **מציצת דמם במיסים**
לא נמצא שום מצוה שכזו בתורת ישראל

בתורה יהוה בירך את אברהם
ואת יעקב כי ייצאו מהם מלכים
יהיו שיטענו שזו הוכחה לכך שאלהים
הותיר לעמו להשתעבד למלכי אדם

בראשית - יהוה אל אברהם
וְהַפְּרֵתִי אֹתְךָ בְּמֵאֵד מְאֹד
וְנָתַתִּיךָ לְ**גוֹיִם** וּמְלָכִים מִמֶּךָ יֵצְאוּ

בראשית יהוה אל יעקב
וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהִים אֲנִי אֵל שְׁדֵי פֶּיֶרָה וְרִבְהָ **גוֹי**
וְקָהֵל **גוֹיִם** יִהְיֶה מִמֶּךָ וּמְלָכִים מִתְּלָצֶיךָ יֵצְאוּ

אך יהוה מפריד בין גוי ובין קהל גוים
ובתורה ישראל נקראים גוי בלשון יחיד
ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש
...וראה כי עמך הגוי הזה

לכן בברכות יהוה
גוים הם עמים אחרים
והמילה מלכים בברכות
מופיעה תמיד ורק אחרי המילה גוים
כלומר מתייחסת אל העמים האחרים

עם ישראל מבודל ומורם בתורה מהגויים
בעוד יהוה הוא מלכו של העם המבודל
עמים אחרים נשלטים על ידי מלכי אדם
ולכן כפופים לחוקי אדם ולא לחוק התורה

ואמנם בפרק שלושים וששה בבראשית
מצוין כי לבני ישראל יהיו מלכים

ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום
לפני מלך מלך לבני ישראל

אין הפסוק מציין כי המלכים היו חוקיים

הפסוק פשוט ציין עובדה
 כי בשלב מסוים בני ישראל
 נשלטו על ידי **מלכי אדם**

אך הפסוק אינו מציג זאת
 בהכרח כדבר טוב או רצוי
 לא כל נבואה בתורה היא חיובית

נזכור כי התורה ניבאה כי בני ישראל יהיו
 נשלטים גם על ידי מלך אדם הנקרא פרעה
 [פרעה זה לא שם אלא כינוי למלך מצרים]

ישראל היו עבדים למלך אדם במצרים מאות שנים
 אך אין להסיק מכאן כי היה זה מצב טוב או רצוי
 רק בגלל שניתנה על כך מראש נבואה בתורה

נבואה אל אברהם
בראשית חמישה עשר
 וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם יְדַע תֵּדַע כִּי
גֵר יִהְיֶה זֶרְעֲךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם
וְעֲבָדוּם וְעֲנוּ אֹתָם
 אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה

בספר בראשית מסופר כי לפני מותו
 יעקב העברי נבא לבניו את גורלם
 בפרק ארבעים ותשעה
וכך אומר יעקב לבנו הרביעי יהודה

יְהוּדָה אַתָּה יוֹדוּךָ אֶחָיִךָ יָדָךְ בְּעֶרְךָ אֶבְיִךָ
יִשְׁתַּחֲוּוּ לָךְ בְּנֵי אָבִיךָ גּוֹר אֶרֶץ יִהוּדָה
 מִטָּרְךָ בְּנֵי עָלִיתָ כָּרַע רַבִּץ כְּאֶרֶץ וּכְלָבִיא

לאחר שיוסף חלם כי אחיו משתחוים לו
 החלום התברר כנבואי ואחיו כולל יהודה
 אכן השתחוו לו כמשנה לשליט מצרים
 ובני ישראל חיו במצרים תחת שלטונו

אך האם זה היה **מצבם הרצוי**
 האם זה היה **מצבם הסופי**
 לא

וגם לאחר שיהוה גאל את עמו
 מעבדות למלך אדם במצרים
 הוא לא שם את שבט יוסף
 ולא שום שבט עברי אחר
 לשלוט על יתר השבטים

אך יראי חז"ל טוענים כי
 נבואה זו של יעקב ליהודה
 לפיה אחיו ישתחוו לו היא
 כביכול הוכחה לכך כי גורל
 כלל עם ישראל הוא להיות
כפופים לשבט יהודה עד סוף הדורות

אך האם הנך מצליח למצוא בנבואת יעקב זו
 הסבר כלשהו לפיו **עבדות כלל ישראל ליהודה**
 היא חוקית או לטובה או עד סוף הדורות
התשובה היא לא לא ולא

יְהוּדָה אֶתָּה יוֹדוּךָ אֶתִּיךָ יֵדְךָ בְּעֶרְךָ אִבִּיךָ
יִשְׁתַּחֲווּ לָךְ בְּנֵי אָבִיךָ גּוֹר אֶרֶיָּה יְהוּדָה
 מִטָּרְךָ בְּנֵי עָלִיתָ כָּרַע רַבִּץ כְּאֶרֶיָּה וְכָל־בֵּיא

וכך מסתימת נבואת יעקב ליהודה
 לא יסור שְׁבֹט מִיְהוּדָה וּמַחֲקָק מִבֵּין רַגְלָיו
עַד כִּי יָבֹא שִׁילָה וְלוֹ יִקָּהֶת עַמִּים

המילים **עַד כִּי** בנבואת יעקב מדגישות לנו
 כי **שליטת יהודה על אחיו הנה זמנית בלבד**
 בדומה לשליטתו של פרעה על העם במצרים
 ולכן היא לא המצב הסופי או הרצוי בגאולת העם

המילה **ומחקק** בנבואת יעקב ליהודה
חושפת כי שליטת יהודה על אחיו
לא תהיה שלטון חוקי

זאת מאחר ולפי תורת ישראל
המחוקק היחיד של ישראל
הוא יהוה אלהי העברים

בגאולת העם
כאשר בני ישראל העברים
יחיו בארצם לפי חוקי יהוה
החוק היחיד יהיה חוק יהוה
ולכן לא יהיה בית מחוקקים
וכל שלטון אדם וכל מחוקק על עם ישראל
יהיו **הפרה בוטה** של ברית יהוה עם עבדיו

לא יהיה לך **אלהים אחרים** על פני
כי **לי** בני ישראל עבדים
ואתם תהיו **לי** ממלכת כהנים וגוי קדוש
יהוה **ימלך** לעולם ועד

לפי נבואת יעקב
תחת שלטון שבט יהודה
החוק הוא לא חוק יהוה
אלא חוקי אדם נחותים

ולכן בהכרח
שיעבוד השבטים לשבט יהודה הוא
לא המצב החוקי לפי לתורת ישראל
אלא דומה יותר לשעבודם במצרים
מצב זמני אשר עתיד להתבטל בגאולתם

לפי הנבואה הניתנת ברמזים וחידות
רק כאשר יבוא שילה
שלטונו של שבט יהודה
המושחת והלא חוקי על העם
יבוא לסיומו
עַד כִּי יָבֹא שִׁילָה

לכן
דווקא שחרור השבטים העבריים
משעבודם הלא חוקי לשבט יהודה
יהיה גאולתו האמיתית של עם ישראל
מעבדות לאדם ומחוקיו המטופשים והנחותים

סתירות ספר דברים לתורת ישראל

ספר דברים דורש זימה

יהוה אלהי העברים מזהיר בתורה
לא ליפול לזימה במשפחה
יהוה אוסר על עבדו העברי
לגלות את ערוות אשת אביו
או את ערוות אשת אחיו
מתוך ויקרא שמונה עשר

עֲרוֹת אִשְׁתְּ אָבִיךָ לֹא תִגְלֶה - עֲרוֹת אָבִיךָ הוּא
...עֲרוֹת אִשְׁתְּ אָחִיךָ לֹא תִגְלֶה - עֲרוֹת אָחִיךָ הוּא

לפי התורה אם חלילה תדע את
ערוות נשותיהם של אחיך ואביך
תדע דרכן גם את ערוות אחיך ואביך
ולכן זימה מתועבת זו אסורה בתורה
ובניגוד למסופר ביהדות
אף אם אביך או אחיך מתו
נשותיהם עדיין נחשבות למשפחתך הקרובה
וערוותן עדיין תחשוף את ערוות אחיך ואביך
ולכן גם לאחר מות אביך ואחייך הן אסורות לך

מצוות יהוה האוסרת עליך לגלות את
ערוות אחיך או אביך דרך ערוות נשותיהם
תקפה בין אם האח והאב חיים או מתים

לכן בתורה ישנה מצוה נפרדת כללית
האוסרת על ניאוף עם אשת איש

ויקרא פרק עשרים

וְאִישׁ אֲשֶׁר יִנְאַף אֶת אִשְׁתּוֹ אִישׁ אֲשֶׁר יִנְאַף
אֶת אִשְׁתּוֹ רֵעֵהוּ מוֹת יוֹמָת הַנֶּאֱמָר וְהַנֶּאֱמָר

אם האיסור לשכב עם אשת אחיך
היה תקף רק כאשר האח בחיים
אז היה אפשר להסתפק רק במצוה זו
האוסרת עליך לשכב עם אשת איש
אשר תקפה רק כאשר האיש בחיים
ולא היה צריך לציין מצוות נפרדות
הנוגעות לנשותיהם של אחיך ואביך

אך נשות אחיך ואביך הפכו להיות
בחתונתן המשפחה הקרובה שלך
ולכן תהיה זו תועבה לשכב עמן
בין אם אחיך ואביך בחיים או נפטרו

זייפני ספר דברים
החליטו לשנות זאת
ולהמציא חוק חדש
אשר הפוך לחוקי התורה
ולפיו זו דווקא **חובה עליך**
לשכב עם אשת אחיך במקרה
בו האח מת ולא נולדו לו בנים
זאת כביכול כדי לשמר את שמו

מייד נראה כמה מגוחך החוק החדש אשר
לא רק דורש ממך לבצע חטאים כבדים
אלא גם פוגע באלמנה ובמשפחתה

תורה - ויקרא עשרים - איסור משכב אשת אח
וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת אִשְׁתּוֹ אָחִיו
בְּדָה הוּא
עֲרֹת אָחִיו גָּלָה עֲרִירִים יִהְיוּ

ויקרא שמונה עשר - איסור תרומת זרע
וְאֵל אִשְׁתּוֹ עִמִּיתָּ
לֹא תִתֵּן שְׂכָבְתָּ
לְזֶרַע לְטֻמְאָה בָּהּ

דברים פרק כ"ה

מצוות היבום המחייבת אותך לבצע זימה

כי ישובו אחים יחד

ומת אחד מהם ובן אין לו

לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זר
במה יבא עליה ולקחה לו לאשה ובמה

והיה הבכור אשר תלד
יקום על שם אחיו המת
ולא ימחה שמו מישראל

ואם לא יחפץ האיש לקחת את יבמתו
 ועלתה יבמתו השערה אל הזקנים
 ואמרה מאן יבמי להקים לאחיו שם בישראל
 לא אבה יבמי
וקראו לו זקני עירו ודברו אליו ועמד ואמר לא
חפצתי לקחתה ונגשה יבמתו אליו לעיני הזקנים
וחלצה נעלו מעל רגלו וירקה בפניו
 וענתה ואמרה ככה יעשה לאיש
 אשר לא יבנה את בית אחיו
ונקרא שמו בישראל בית חלוץ הנעל

נסתכל שוב על המצוה בתורה
האוסרת משכב אח עם אשת אח

וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת אִשְׁתּוֹ אָחִיו
נָדָה הוּא עֲרֹת אָחִיו גְּלָה עֲרִירִים יִהְיוּ

במצוה זו מהתורה כתוב - **אֲשֶׁר יִקַּח**
המילה יִקַּח מראה כי האיסור הוא לא מוגבל
רק למשכב עם אשת אחיך כאשר האח בחיים
אלא האיסור הוא **לקחת** אותה לאשה

ולקחת את אשת אחיך לאשה
היה אפשר לעשות רק אם האח [בעלה] מת
כלומר כבר פה רואים כי התורה אוסרת
לקחת את אשת אחיך במקרה והוא מת

אך מצוות היבום החדשה בספר דברים
אשר נוצרה כביכול כדי לשמר את
שמו של האח המת באופן מלאכותי
על ידי שקר והעמדת פנים
כאילו זרע אחיו הוא זרעו
יוצרת מספר סתירות נוספות לתורה

בתורה יש איסור
לתרום זרע לגבר אחר
ויקרא פרק שמונה עשר
וְאֵל אִשָּׁת עַמִּיתָּךְ לֹא תִתֵּן שֹׁכְבָתָךְ לְזָרַע לְטַמְאָה בָּהּ

זהו איסור לשכב עם אשת איש לצורך תרומת זרע
אך זו בדיוק מה שספר דברים דורש ממך לעשות
כביכול כדי לשמר את שמו של אחיך המת
מה שמביא אותנו אל סתירה נוספת

התורה אוסרת לשאת **שמע שוא**
כלומר התורה אוסרת **לשקר**
שמות עשרים ושלושה
לֹא תִשָּׂא שְׁמֵעַ שְׁוֹא

אך להעמיד פנים כאילו הבן שלך מאשה כלשהי
הוא הבן של אחיך המת - זו נשיאת שמע שוא
כי הבן שלך הוא בהחלט לא זרע אחיך המת

ומה קורה במצב בו **אותו בן** הוא **בן היחיד**
האם ראוי כי **השם שלך יימחק מישראל** רק
כי **מעמידים פנים** שהבן שלך הוא בנו של אחיך

ואם נעמיד פנים
ונקרא לשועל **אריה**
האם השועל הוא **אריה**

ואם נעמיד פנים
ונקרא לאיש מצרי **איש עברי**
האם המצרי בפועל יהיה **עברי**

ואם נעמיד פנים
ונקרא לשמעוני **לוי**
האם השמעוני יהיה **לוי**

תחת חוק ספר דברים בעולם החדש של שקר ורמיה
בנו של שמעוני מת ייקרא **לוי** אף כי הוא לא **לוי**

ויש בעיה חמורה נוספת עם מצוה מזויפת זו
לפי תורת ישראל ספר במדבר פרק אחרון
אם לאיש עברי **אין בנים** אך יש לו בנות
בנותיו יירשו את אדמתו

אך תחת חוק ספר דברים **ירושתי** זו נשדדת מהן
ועוברת אל בנו של אחיו
הנקרא בשקר תחת שמו

וישנה בעיה חמורה נוספת
 כי בעוד הספר מאפשר לאח החי
לסרב לשכב עם **אשת אחיו המת**
 ולעבור בתמורה השפלה ציבורית
 הכוללת יריקה והשלכת נעל לעברו
 ספר דברים אינו מאפשר לאלמנה
 לסרב לשכב עם האח אלא
כופה עליה לשכב עמו

יהודים יראי חז"ל ישקרו ויטענו
 כי בעילתה על ידי אחיו של בעלה המת
 תעשה רק בהסכמתה של האלמנה
 אך הם לא יוכלו לגבות זאת
 באמצעות פסוקים מהספר
 אשר דווקא מדגיש את זה
 שאין לאלמנה שיקול דעת
 בכך שהוא מעניק רק לאח
 את האפשרות לסרב לכך

דמיין מצב בו אדם עשיר מאוד בן ארבעים
 נשוי באושר לאשה היולדת לו שלוש בנות
 ולאותו אדם עשיר יש אח צעיר בן שש עשרה

האח המבוגר והעשיר לא בקשר עם אחיו כי
 אחיו הצעיר הוא **בריון חצוף רשע ומטורף**
 אשר נתפס שוב ושוב מתעלל בבעלי חיים
 וגם כל היום חושב רק על זימה ורוע

בהמשך האח המבוגר נפטר ואין לו בנים

כעת לפי חוק ספר דברים
 האח הצעיר בן השש עשרה
 יכול לדרוש מהאלמנה העשירה
 אשר היא נניח בת שלושים
 לשכב עמו כדי לעבר אותה
 ולהעביר את ירושת אחיו אל בנו ממנה
 ועל הדרך גם לנשל את בנותיה מאדמתן

תורה - ספר במדבר פרק אחרון - ירושת בנות

וְכָל בֵּת יִרְשֶׁת נַחֲלָה מִמִּטּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לְאַחֵד מִמִּשְׁפַּחַת מִטָּה אָבִיהָ תִּהְיֶה לְאִשָּׁה
לְמַעַן יִירָשׁוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ נַחֲלַת אֲבֹתָיו
וְלֹא תִסָּב נַחֲלָה מִמִּטָּה לְמִטָּה אַחֵר
כִּי אִישׁ בְּנַחֲלָתוֹ יִדְבֹקוּ
מִטּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

ושוב ספר דברים אמנם מציין
 כי לאח יש אפשרות בחירה
 ויכול הוא לסרב לשכב עם
 אלמנת אחיו העשירה והיפה
 אך בכך הספר רק מדגיש כי לאלמנה
אין זכות זהה

רשעים מתחסדים יראי חז"ל
 נוהגים לטעון כי זו כביכול
טובתה של האלמנה
 לשכב עם אחיו של בעלה
 כי כך יהיה מי שידאג לה

אך זו צביעות מתחסדת ממדרגה ראשונה
 שהרי ספר דברים מסביר שהאח יכול לסרב
 בעוד לאלמנה הספר **לא מעניק זכות סירוב**

אם האח באמת היה רוצה
 לדאוג לאלמנת אחיו המת
 הוא לא צריך מצוה הנותנת לו **אפשרות סירוב**
 אלא היה יכול לדאוג לה בהתנדבות אם כך החליט
 וכמובן בלי **לשכב עמה ולחלל את כבוד אחיו המת**

**אם לא היה איסור בתורה
לגלות את ערוות אשת אחיך**

**ואם מצוות היבום בספר דברים
אכן נכתבה מתוך מחשבה כנה
להגן על האלמנה ולדאוג לה**

**אז הספר היה מחייב את האח החי לקחת אותה
ונותן את אפשרות הבחירה דווקא לאלמנה
אך זה לא כך**

**מצוות הייבום היא מצוה נוראית ולא מוסרית
האונסת את האלמנה וגוזלת מבנותיה את ירושתן
ומאלצת לשקר כי בנו של מישהו
הוא בנו של מישהו אחר**

**יהודים יראי חז"ל יטענו בגאווה כי היום
אין כפיה על אלמנות והמצוה לא מבוצעת
אך בכך הם למעשה רק מודים בלי לשים לב
כי המצוה היא דוחה בהמתית
ומתאימה יותר לאנשי סדום ועמורה
שהרי הם גאים בכך שהיא לא מבוצעת היום**

יהודים ינסו להצדיק את מצוות הייבום הדוחה על ידי אזכור סיפור יהודה ותמר מהתורה לפיו יהודה פקד על בנו לשכב עם אלמנת אחיו המת

אך בקריאת התורה יש להפריד בין מעשי התועבה של בני האדם ובין מצוות יהודה אל בני ישראל

אם אדם כלשהו עשה משהו בסיפור התורה אין זה אומר שזה מוסרי או מצוה מאלהים זאת אף אם אותו אדם כן מתייחס למעשיו כאילו היו הם נכונים ומוסריים

כשיהודה העביר את תמר בין בניו סביר כי פעל לפי מנהגים אשר היו נהוגים בקרב עמי כנען מהם אלהים ציוה להיבדל ולא לעשות כמותם שהרי יהודה חי בין כנענים וגם לקח אשה כנענית

יהודה גם הלך לזונה - ממנה נולד שבט יהודה שהרי יהודה בא על תמר כי חשב אותה לזונה ותמר אכן התנהגה כמו זונה כאשר שכבה עמו אז האם עלינו להסיק מכך שזו מצוה ללכת לזונה

סתירות ספר דברים לתורת ישראל **הטעיה לגבי זהות העם**

בספר דברים

המציג עצמו

כספר **ביאורים** לתורה

אנו מוצאים מצוה חדשה תמוהה נוספת
לפיה על העם **לשקר** לפני אלהיו יהוה
ולהצהיר כי הוא מגיע **מזרע ארם**

הסיבה למצוה לא ברורה
מלבד אולי רצונם של הזייפנים
להפיל [להטריל] את עם ישראל
להשפיל את עצמו פעם נוספת
ולשקר לאלהיו לגבי מוצאו

הרבנים היהודים גם הם **מבולבלים**
לגבי מה היתה מטרת או כוונת המצוה

דברים פרק כ"ו

וְעִנִּיתָ וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ **אֲרָמִי אֲבִד אָבִי**

ראשית נחדד מיהו ארמי
ולמה בני ישראל הם
בהחלט לא ארמים

לפי תורת ישראל ארם היה אחיו של ארפכשד
ומזרע ארפכשד הגיעו בסופו של דבר בני ישראל

מאחר וארפכשד וארם היו אחים
ומאחר ובני ישראל מגיעים מארפכשד
בני ישראל לא יכולים לעולם להקרא ארמים

לקרוא לבני ישראל ארמים יהיה נשיאת שמע שוא
בדיוק כמו להעמיד פנים שהבן שלך הוא של אחיך
כפי שמצוות היבום בספר דברים מורה לעשות

עם אמיתי נקרא רק על שם אבותיו
ולעולם לא על שם האחים של אבותיו

וכפי שזה יהיה מאוד תמוה
לקרוא לעם ישראל עם עשו
כך גם זה יהיה מאוד תמוה
לקרוא לעם ישראל עם ארם

בראשית

וְלֵשֶׁם יֵלֵד גַּם הוּא
אָבִי כָּל בְּנֵי עֶבֶר
אָחִי יִפְתַּח הַגְּדוֹל

בְּנֵי יֵשָׁם

עֵילָם וְאַשּׁוּר וְאַרְפַּכְשֵׁד וְלוֹד וְאַרְם

הסבא רבה של בני ישראל
אברהם העברי [והלא יהודי]
מגיע מארפכשד ולא מאחיו ארם

לכן יש לשאול למה ספר דברים
דורש מהעם לשקר לפני אלהיו
ולציין כי הוא זרע ארם

יעקב אמנם כן התגורר
לזמן מה בין הארמים
אך התורה לא מציינת כי שינה את שמו לארמי
אלא דווקא מדגישה כי בנו של יעקב יוסף
וגם הנביא משה וכל בני ישראל היו עברים
ובכך מדגישה התורה כי הזהות העברית נשמרה

נזכור כי גם במעמד מתן התורה במדבר
 יהוה אלהי העברים מוריד מצוות למשה
 המציינות עבד עברי להדגיש כי זהות העם
 היתה ונשארה עברית גם לאחר מתן התורה

בתורה הן העם והן אבותיו
 מעולם לא הזדהו כארמים
 אם כך נראה זו סתירה נוספת **בספר דברים**

לאור מה שנראה כסתירה
 רבנים יהודים התאמצו
 למצוא דרכים יצירתיות
 להסביר ולטייח את הסתירה
 ולכן המציאו תירוצים אך הם
 סותרים אחד את השני

בכך שתרוצי הרבנים
 סותרים אחד את השני
 אפשר להבין כי לרבנים
 אין מושג למה המצוה קיימת
 והם לא קיבלו בעל פה שום הסברים מזקני ישראל
 אלא ממציאים מליבם פירושים שיתאימו לתפיסתם

לדוגמא הרב היהודי **רש"י**
 טען כי כוונת המצוה היתה אחרת
 וכי כוונתה האמיתית היתה להגיד
שיעקב היה אבוד
בגלל לבן הארמי

הנה שוב המצוה מתוך דברים פרק כ"ו
וְעִנִּיתָ וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
אֲרָמִי אֲבִד אָבִי

אך התורה מספרת סיפור שונה לגמרי
 בתורה יעקב נמלט אל לבן ומקבל מלבן
 קורת גג תעסוקה ושכר
 [שכר אותו לבן הציע מיוזמתו]
 ואת שתי בנותיו

אם היית חי **תחת קורת גגו** של אדם
 אשר קיבל אותך בחיוך ובידיים פתוחות
 ונתן לך **תעסוקה ושכר** ואף הביא להתעשרותך
 ואף נתן לך את שתי **בנותיו הבתולות לנשים**
 אף אם לא הסתדרתם בסוף
 האם היית מעז לטעון **בכפיות טובה**
 כי אותו אדם איכשהו הביא **לאבדונך**

הבה ננקה את השולחן מצביעות
ונשים את העובדות על השולחן
בזכות לבן בני ישראל קיימים

לבן הוא הסבא של בני ישראל
ואין מכוער יותר מאשר
ללכלך על הסבא שלך

נזכור כי לפי התורה
זהותם של בני ישראל
הולכת לפי האב ולא לפי האם
ולכן בשום מצב בני ישראל הם לא ארמים

כאשר יעקב דרש מלבן
להפוך לשותף עסקי שלו
לבן הסכים ונתן לו את מבוקשו

כלומר לפי התורה דווקא בזכות לבן
יעקב חזר עשיר בנשים טף וכסף לארצו
והיה זה לבן אשר בחר
להיפרד מיעקב
בברכה ושלו

אז האם נכון להגיד שיעקב היה אבוד בגלל לבן
לא

תירוץ רש"י גם לא מסתדר מבחינה תחבירית
שהרי הפסוק **מספר דברים** נאמר בלשון **הוזה**
ולא בלשון עבר

וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲרָמִי אֲבִד אָבִי

אף אם נניח כי הניקוד השתנה
וכי במקור כן היה בלשון עבר
עדיין אין זה נכון תחבירית
להגיד שמשמעות המשפט
היא כי ארמי האביד את אבי

ואף כי כתביו של היהודי רש"י מעידים
כי רש"י היה יחסית עילג ובור בשפה העברית
ספר דברים לא נכתב בשפה העילגת של רש"י
אלא נכתב בשפה הקרובה יותר לעברית התורה
ולכן לא היינו מצפים להתנסחות כה עילגת בו

אך עלינו גם לשאול למה **פירוש** של רש"י
סותר באופן כה בוטה את **סיפור התורה**

פירוש של רש"י תמוה גם
 כי אין שום הגיון שבמעמד
 הקדוש של העם מול יהוה
 יידרש מהעם לציין דווקא
 שיעקב היה אבוד אצל ארם

האם לא חסרים דברים להגיד
 במעמד הקדוש מול אלהי ישראל
 אשר להם משמעות גבוהה יותר

הרבנים היהודים מבולבלים לגבי תכלית המצוה
 כי גם בעיניהם אין בה שום הגיון אבל נמשיך

לפי תירוץ רבני יהודי אחר
הסותר את פירוש של רש"י
 המצוה הזו היא קוד אשר הוכנס אל **ספר דברים**
 כמה דורות אחרי כתיבת הספר כדי לרמוז לקורא
שהרומאים גרמו לבני ישראל ללכת לאיבוד

פה אפשר עוד איכשהו לשקול שזה אכן קרה
 נניח במידה ונכפה על בן ישראל דובר עברית
 לזייף את **ספר דברים** עבור אויבי ישראל

ואולי אותו ישראל איך היה
 תחת איומים על חיי משפחתו
 ביקש להשאיר רמזים כי הספר זיוף
 וזאת על ידי הכנסת טעויות מכוונות

לאור הסתירות הקשות לתורה
 מתחילתו ועד סופו של הספר
 נראה כי **ספר דברים זיוף כולו**
 וכאשר מקבלים כי הספר זיוף
 קל גם להבין למה הוא זיוף

כדי **לשעבד** את עם ישראל לאדם
 ולאפשר את **ניצול** צבאות ישראל
 כדי **לכבוש ולמסות** עמים זרים בארצות רחוקות

וכן כדי **לדרדר** את העם מוסרית במצוות מרושעות
 כמו לדוגמא רצח קורבן אונס או ילד לא ממושמע
 ובכך לשמר את העם מושחתים ולכן **קלים לשליטה**

ולפגוע ביכולת הכהנים הלויים להתקיים
 ובכך גם **לפגוע** בעבודת הכהנים במקדש
 וכן **לבטל** את החג המסמל **יציאה מעבדות לאדם**

הבנת זיופו של ספר דברים
היא השלב הראשון בהבנת
זיופם של כל הספרים הבאים אחריו
המתחפשים לספרי קדושה אשר כביכול
מכילים את דבר אלהים
ואשר נוצרו כדי להסיט
אותנו להאמין כי הבורא
רוצה בנו עבדים לאדם
עד סוף הדורות

ועשית נא עמדי חסד
והזכרתני אל פרעה
והוצאתני מן
הבית הזה

כי

גנב גנבתי מארץ העברים
וגם פח לא עשיתי
מאומה

כי

שמו
אתי
בבור

חלק ראשון

וכל בת ירשת נחלה ממתות בני ישראל
לאחד ממשפחת מטה אביה תהיה לאשה
למען יירשו בני ישראל איש נחלת אבתיו
ולא תסב נחלה ממתה למטה אחר
כי איש בנחלתו ידבקו
מתות בני ישראל

יהוה

זיוף ספר דברים

מתוך הספר הַרְחֵק מִן הַמִּצְוָה